

Lokālplānojums Ventspils pilsētas dienvidrietumu teritorijas daļai

Paskaidrojuma raksts

Pasūtītājs:

Ventspils pilsētas dome

Izstrādātājs:

SIA „Grupa93”

Rīga, 2016

Satura rādītājs

Ievads	3
1. Lokālpārvaldības izstrādes pamatojums	4
1.1. Atbilstība Ventspils pilsētas ilgtermiņīgās attīstības stratēģijai	5
2. Plānošanas situācija un teritorijas izvērtējums lokālpārvaldības izstrādes ietvaros	5
3. Teritorijas vispārējais raksturojums un pašreizējā izmantošana	7
3.1. Teritorijas novietojums un esošā izmantošana	7
3.2. Dabas apstākļi un dabas vērtības	9
3.3. Inženiertehniskā infrastruktūra	11
3.4. Teritorijas izmantošanas aprobežojumi	11
4. Lokālpārvaldības risinājuma apraksts	11
4.1. Teritorijas atļautā izmantošana un risinājumi	11
4.2. Transporta risinājumi	14
4.3. Vides kvalitāte	14
4.4. Bijušo militāro teritoriju reģenerācija	15
4.5. Kūrorta resursu raksturojums	16
4.6. Inženiertehniskā infrastruktūra	18
4.6.1. Ūdensapgāde un sadzīves kanalizācija	18
4.6.2. Ugunsdzēsības ūdensapgāde	18
4.6.3. Lietus ūdens	19
4.6.4. Elektroapgāde	19
4.6.5. Siltumapgāde	19
4.6.6. Elektroniskie sakaru tīkli	20
4.7. Mežu teritorija	20
4.8. Aizsargjoslas un citi izmantošanas aprobežojumi	20
Pielikumi	22
1. Pielikums. Teritorijas plānošanas apbūves noteikumu izvērtējums (atsevišķā sējumā)	23
2. Pielikums. Sugu un biotopu vērtējums	23
2.1. 2015.gada oktobra vērtējums	23
2.2. 2016.gada septembra vērtējums	32
3. Pielikums. Entomologa atzinums	38
4. Pielikums. Ainavu speciālista atzinums	45
5. Pielikums. Labiekārtojuma koncepcija	47

Ievads

Lokālplānojuma izstrāde tika uzsākta, pamatojoties uz Ventspils pilsētas domes 2015. gada 20. novembra lēmumu Nr.103 „Par lokālplānojuma izstrādes uzsākšanu Ventspils dienvidrietumu daļai, grozot Ventspils pilsētas teritorijas plānojumu (2006. – 2018.)”.

Lokālplānojuma izstrāde uzsākta pamatojoties uz likuma "Par pašvaldībām" 15. panta 2. un 6. punktā noteiktajām pašvaldību autonomajām funkcijām - gādāt par savas administratīvās teritorijas labiekārtošanu, nodrošināt veselības aprūpes pieejamību, kā arī veicināt iedzīvotāju veselīgu dzīvesveidu un sportu. Saskaņā ar 25.09.2015. Ventspils pilsētas domes Pilsētas attīstības komisijā lemtu, jāgroza spēkā esošais Ventspils pilsētas teritorijas plānojums (2006. - 2018.) - detālplānojums teritorijai starp Baltijas jūru - pilsētas administratīvo robežu - Vasarnīcu ielu - zemes gabala Vasarnīcu ielā 56 robežu - Parka ielas turpinājumu, lokālplānojumā precizējot funkcionālo zonējumu Ventspils pilsētas dienvidrietumu daļai ~49,75 ha platībā un veicot ar to saistītos grozījumus teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumos.

Lokālplānojums izstrādāts, pamatojoties uz Ventspils pilsētas ilgtermiņa attīstības stratēģiju līdz 2030. gadam, Ventspils pilsētas teritorijas plānojumu 2006. - 2018. gadam un ņemot vērā likuma "Par pašvaldībām" 14. panta otras daļas 1.punktu, Teritorijas attīstības plānošanas likuma 24. pantu, Aizsargjoslu likumu, LR MK 30.04.2013. noteikumus Nr. 240 "Vispārīgie teritorijas plānošanas izmantošanas un apbūves noteikumi", LR MK 14.10.2014. noteikumus Nr. 628 "Noteikumi par pašvaldību teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem" un citus normatīvos aktus.

Lokālplānojuma risinājumu izstrāde ņemts vērā "Valsts ilgtermiņa tematiskais plānojums Baltijas jūras piekrastei".

1. Lokālpārvaldības izstrādes pamatojums

Lokālpārvaldības izstrādāts, lai detalizētu teritorijas izmantošanas prasības un veiktu grozījumus Ventspils pilsētas teritorijas plānojumā un izstrādātajā detālpārvaldības teritorijai starp Baltijas jūru - pilsētas administratīvo robežu - Vasarnīcu ielu - zemes gabala Vasarnīcu ielā 56 robežu - Parka ielas turpinājumu, precizējot funkcionālo zonējumu un radot priekšnoteikumus teritorijas ilgtspējīgai attīstībai.

Lokālpārvaldības izstrādes nepieciešamība ir pamatota un atbilst Ventspils pilsētas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu Vispārīgo noteikumu 8. punktā ietvertajiem plānojuma grozījumu nosacījumiem. Saskaņā ar Ventspils pilsētas ilgtspējīgas attīstības stratēģiju līdz 2030. gadam, Ventspils pilsētas dienvidrietumu daļā.

Lokālpārvaldības izstrādes mērķi

Lokālpārvaldības izstrādes mērķis ir Ventspils pilsētas dienvidrietumu daļā attīstīt tādas pakalpojumus, kā, piemēram, kurortoloģija, ka arī veicināt jaunu tūrisma objektu būvniecību pilsētā, tāpēc Ventspils pilsētas dienvidrietumu daļai ir nepieciešams precizēt ar Ventspils pilsētas teritorijas plānojumā (2006. - 2018.) (turpmāk - Teritorijas plānojums) noteikto funkcionālo zonējumu, veicot grozījumus teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumos, vienlaicīgi izvērtējot spēkā esošo Ventspils pilsētas teritorijas starp Baltijas jūru - pilsētas administratīvo robežu - Vasarnīcu ielu - zemes gabala Vasarnīcu ielā 56 robežu - Parka ielas turpinājumu detālpārvaldības, un tai piegulošās teritorijas attīstības iespējas.

Lokālpārvaldības izstrādes uzdevumi

Lokālpārvaldības uzdevumi saskaņā ar Ventspils pilsētas domes izsniegto darba uzdevumu:

1. Izvērtēt perspektīvās funkcionāli telpiskās attīstības iespējas visā plānojamā teritorijā, radot labvēlīgus priekšnoteikumus optimālai teritorijas attīstībai.
2. Sniegt priekšlikumus iespējamās kūrorta teritorijas izveidei un attīstībai, kas sekmētu kurortoloģijas attīstību Ventspils pilsētā.
3. Izvērtēt un dot priekšlikumus plānoto dzīvojamās apbūves teritoriju (DzS) un (DzM) optimizācijai, veidojot pēc platības mazākas zemes vienības, nekā tas ir noteikts ar detālpārvaldības, nosakot jaunizveidojamo zemes gabalu apbūves rādītājus.
4. Plānojot apbūvi, ņemt vērā esošos dabas resursus, meža aizsargājošās funkcijas, Baltijas jūras piekrastes tiešo tuvumu, pamatojoties uz eksperta sniegtajiem nosacījumiem un ieteikumiem.
5. Ņemot vērā biotopu ekspertīzes slēdzienu, izvērtēt lokālpārvaldības esošās teritorijas izmantošanas iespējas, nepieciešamības gadījumā, mainot funkcionālo zonējumu (plānoto (atļauto) izmantošanu).
6. Veikt ar detālpārvaldības paredzētās transporta infrastruktūras izvērtēšanu un optimizāciju, atbilstoši plānotās apbūves risinājumiem.
7. Izvērtēt nepieciešamo inženiertehniskās infrastruktūras nodrošinājumu teritorijas perspektīvajai attīstībai un noteikt plānoto inženierobjektu optimālo izvietojumu, atbilstoši komunikāciju turētāju izvirzītām prasībām, un respektējot teritorijā jau esošos inženiertīklus, to parametrus.
8. Sniegt priekšlikumus publiskās ārtelpas, vides ainavas veidošanai - soliņi, zāliens, apgaismes ķermeņi, bērnu rotaļu laukumi, ārtelpas elementi, koku laipas, informācijas stendi, koku un krūmu novietnes u.c. labiekārtojuma elementi.
9. Precizēt plānoto ielu sarkanās līnijas un citus apgrūtinājumus.
10. Pamatojoties uz plānojuma paredzētiem risinājumiem, izstrādāt detalizētus teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumus.

1.1. Atbilstība Ventspils pilsētas ilgtspējīgas attīstības stratēģijai

Lokālpārvaldības teritorijā paredzētā attīstība atbilst Ventspils pilsētas ilgtspējīgas attīstības stratēģijā līdz 2030. gadam noteiktajiem pilsētas attīstības virzieniem.

Ilgtermiņa attīstības vīzija ietver redzējumu, ka Ventspils būs sakopta pilsēta ar savdabīgu raksturu, ko veidos parki, meži un pludmales, zema blīvuma apbūve un modernā, tostarp industriālā, arhitektūra savienojumā ar kultūras mantojumu un vēsturisko apbūvi. Pilsētas apbūves politikas rezultātā būs paplašinājušies privātmāju rajoni. Pilsēta būs pakārtota ģimenei, kur būs pieejams plašs pakalpojumu klāsts - augsta līmeņa veselības aprūpes, brīvā laika un atpūtas pakalpojumi.

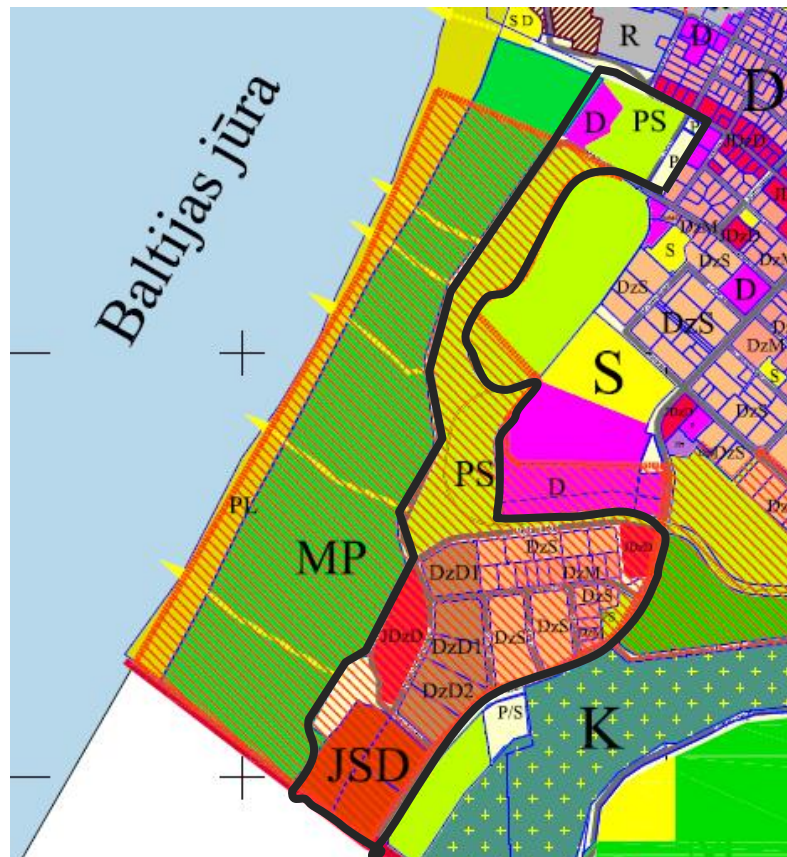
Izvirzītais pilsētas ilgtermiņa attīstības mērķis **Pilsētvide (P) "Ērta, droša, pievilcīga un vidi saudzējoša dzīves un darba telpa"** pamato lokālpārvaldības izstrādes nepieciešamību. Ilgtermiņa mērķis paredz, ka Ventspilī ir jāveido ērta, droša, pievilcīga dzīves un darba telpa - mājokļi, pilsētas transports, inženiertehniskā infrastruktūra, sociālā infrastruktūra, tīra vide un pieejamas zaļās teritorijas un ūdens malas, kas sakrīt ar lokālpārvaldības izvirzīto mērķi Ventspils pilsētas dienvidrietumu daļā attīstīt kurortoloģijas un tūrisma pakalpojumus, attīstīt kultūrvēsturisko mantojumu un veidot mazstāvu dzīvojamo apbūvi. Lokālpārvaldības teritorijā atrodas degradētas teritorijas – padomju laika militārais mantojums, kas saskaņā ar ilgtermiņa attīstības stratēģiju ir revitalizējamas.

Telpiskās attīstības perspektīva nosaka, ka nepieciešamas jaunas individuālās apbūves dzīvojamās teritorijas Ventas kreisajā krastā uz Dienvidiem un Dienvidrietumiem no esošās apbūves, tās ir attīstāmas saskaņā ar Teritorijas plānojumu, kurā lokālpārvaldības teritorijā ir paredzēta savrupmāju dzīvojamā apbūve, 3-5 stāvu daudzdzīvokļu dzīvojamo māju apbūve un mazstāvu dzīvojamās teritorijas. **Pilsētas zaļās telpiskās struktūras** pamatelements ir Baltijas jūra un tās sasniedzamība, attīstot to kā kvalitatīvu publisko ārtelpu Ventspils iedzīvotājiem, kā arī tūristu piesaistes un atpūtas zonu, nenodarot kaitējumu apkārtnē videi un tās unikalitātei. Pilsētai attīstoties, īpaša uzmanība pievērsta dabiskās ekosistēmas saglabāšanai un degradēto teritoriju atjaunošanai un pilnveidošanai.

2. Plānošanas situācija un teritorijas izvērtējums lokālpārvaldības izstrādes ietvaros

Lielākajā daļā no lokālpārvaldības teritorijas spēkā ir izstrādātais un ar Ventspils pilsētas domes 2008. gada 18. februāra lēmumu Nr. 41 (protokols Nr. 2;26§) apstiprinātais detālplānojums "Detālplānojums Ventspils pilsētas teritorijas starp Baltijas jūru - pilsētas administratīvo robežu - Vasarnīcu ielu - zemes gabala Vasarnīcu ielā 56 robežu - Parka ielas turpinājumu" (skatīt 2. attēlu).

Teritorijas ziemeļu daļā – kvartāls starp Medņu ielu, Parka ielu un Loču ielu, spēkā ir Ventspils pilsētas teritorijas plānojums 2006. - 2018. gadam ar grozījumiem (skatīt 1. attēlu).

- S Sabiedrisko iestāžu teritorijas
- JSD Jauktas sabiedriskās un darījumu iestāžu teritorijas
- JDzD Jauktas dzīvojamās un darījumu iestāžu teritorijas
- D Darījumu iestāžu teritorijas
- DzD1 3 līdz 5 stāvu daudzdzīvokļu dzīvojamo māju apbūves teritorijas
- DzD2 6 un vairāk stāvu daudzdzīvokļu dzīvojamo māju apbūves teritorijas
- DzM Mazstāvu dzīvojamās teritorijas
- DzS Savrupmāju teritorijas
- Teritorijas, kurās ir izstrādāti detālplānojumi
- PL Pludmales teritorijas
- M Mežu teritorijas
- MP Meža parki
- PS Parki un skvēri

1. attēls Funkcionālais zonējums saskaņā ar Ventspils pilsētas teritorijas plānojumu 2006. - 2018. gadam ar grozījumiem

2. attēls Spēkā esošais detālpārplānojums teritorijai

Teritorijas plānojuma apbūves noteikumu salīdzinājums ar MK 2013. gada 30. aprīļa noteikumiem Nr.240 „Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi” un piedāvājums lokālpārplānojuma funkcionālajam zonējumam, kā arī apbūves parametru salīdzinājums ietverts 1. pielikumā (atsevišķā sējumā).

3. Teritorijas vispārējais raksturojums un pašreizējā izmantošana

3.1. Teritorijas novietojums un esošā izmantošana

Lokālpārplānojuma teritorija atrodas Ventspils pilsētas dienvidrietumu daļā un aizņem ~49,75 ha lielu platību (skatīt 3. attēlu). Precizējot, lokālpārplānojuma teritorija atrodas starp Pludmales Akvaparka DR punktu – Medņu ielu – zemes gabala Medņu ielā 17 ZA robežām – zemes gabala Loču ielā 25A A robežu – perpendikulāri šķērsojot Parka ielu – Parka ielu līdz Jūrmalas parkam – zemes gabala Vasarnīcu ielā 58 A robežu līdz Piejūras kempinga D robežai – šaursliežu dzelzceļa Z robežu – Vasarnīcu ielu – Ventspils pilsētas administratīvo robežu – Vasarnīcu ielā 94 R robežu – stāvlaukuma DR robežu – Mežparka ielu – Kāpu promenādi.

3. attēls Teritorijas novietojums

Teritorija atrodas ļoti ainaviskā dabas vidē – lokālpārplānojuma teritorijā ietilpst daļa no Jūrmalas parka, tā robežojas ar Piejūras brīvdabas muzeju. Teritorijas dienvidu daļā atrodas savrupmāju apbūves teritorijas, bet ziemeļu daļā pie robežas ar Parka ielu atrodas Pludmales Akvaparks. Lielu daļu teritorijas aizņem mežs un neapbūvēta teritorija.

Lokālpārplānojuma teritorijā ietilpst 25 zemes vienības. Lielākā daļa pieder privātajiem zemes īpašniekiem un ir mazas zemes vienības privātmāju apbūvei. Lielākais zemes īpašums lokālpārplānojuma teritorijā ir Ventspils pilsētas pašvaldībai piederošais zemes īpašums ar kadastra Nr. 27000090604, kura kopējā platība ir 99,3 ha, bet lokālpārplānojuma teritorijā ietilpst tā daļa ~44ha platībā.

Apbūvi plānojamajā teritorijā raksturo kādreizējā Padomju armijas personāla dzīvojamās ēkas Sila un Mētru ielā – nelielas mazstāvu dzīvojamās ēkas, parasti vienai ģimenei, kas izvietotas gar šīm ielām salīdzinoši nelielos zemesgabalos un garāžu komplekss Mētru ielā 1a. Šai apbūvei nav kultūrvēsturiskas vērtības un dzīvojamās vides kvalitāte neatbilst šīs vietas potenciālajām iespējām. Bijušās militārās teritorijas, kuru apbūve gandrīz pilnībā nojaukta, raksturo dabiskās vides degradācija un bojājumi – karjeri, reljefa un augu valsts pārveidojumi un citi degradējošie faktori – mežā izbauktu haotisku ceļu tīkls, drupas, laukumu atliekas, militāro pazemes būvju, bunkuru un atsevišķu militāro virszemes būvju paliekas, inženierkomunikāciju objekti u.c. Atsevišķi militāro būvju objekti saglabājami kā potenciāli kultūrvēsturiski vērtīgi objekti, kas var veicināt tūrisma un atpūtas iespēju piedāvājuma dažādošanu.

Plānojamā teritorijā nav attīstīts ielu tīkls. Esošajiem apbūves apgabaliem piekļūst pa Sila un Mētru ielu, kam ir bruģa segums. Dažviet teritorijā atrodas asfaltēti laukumi - bijušās

Padomju armijas kara daļas iekšējo ceļu fragmenti, automašīnu stāvlaukumi u.c., kas nav saglabājami. Teritorijā nav neviena ar luksoforu palīdzību regulējama krustojuma.

Ar plānojamo teritoriju robežojas pilsētai svarīgā pilsētas nozīmes iela - Vasarnīcu iela, pa kuru notiek arī pilsētas sabiedriskā transporta kustība. Pie teritorijas robežas Vasarnīcu ielā atrodas divu pilsētas autobusu maršrutu galapunkti. Maršrutu izmanto vietējie iedzīvotāji, kapsētas apmeklētāji un atpūtnieki.

Meža un kāpu zonu šķērso iestaigātas gājēju takas un ceļi, kas raksturo gājēju kustības virzienus un galamērķus. Šie ceļi un takas daļēji izmantojamas plānotās gājēju kustības organizācijā (skatīt Labiekārtojuma koncepciju 5. pielikumā).

3.2. Dabas apstākļi un dabas vērtības

Lokālpārplānojuma teritorijas un tās apkārtnes ģeoloģisko griezumā Ventspilī veido vairāk nekā 1100 m bieža dažāda vecuma un sastāva nogulumiežu sega, kas pārklāj kristāliskā pamatklintāja iežus. Kvartāra ieži ieguļ līdz aptuveni 25 - 30 m, vidusdevona – 30 – 195 m, apakšdevona – > 195 m dziļumā. Detalizēta ģeoloģiskā izpēte lokālpārplānojuma teritorijā nav veikta.

Kvartāra nogulumi ir visjaunākie, to veidošanās turpinās arī mūsdienās. Tie nepārtrauktas segas veidā pārklāj dziļāk gulošos vidusdevona Narvas svītas iežus.

Lokālpārplānojuma un tai blakus esošās teritorijas un augšējo slāni veido eolie nogulumi, kas veidojušies vēja ģeoloģiskās darbības rezultātā un veido kāpas. Kāpas sastāv no viendabīgas, labi šķīrotas smalkgraudainas smilts ar nelielu vidēji graudainas smilts piemaisījumu. Eolās smilts biežums ir no 0,5 m līdz dažiem metriem. Pludmali un jūras gultni veido pēclitorīnas jūras nogulumi. Lokālpārplānojuma teritorijai blakus esošo pludmali veido dažādgraudaina smilts ar nelielu grants un oļu piemaisījumu. Pludmales platums sasniedz 100 m¹.

Lokālpārplānojuma teritorija atrodas Baltijas jūras piekrastē, Jūrmalas parka tuvumā, izcili ainaviskā dabas vidē, kas vēsturiski izveidojusies kā vasarnīcu apbūves teritorija. Teritorija neatrodas nevienā īpaši aizsargājamā dabas teritorijā. Teritorijā ir samērā daudzi neapbūvēti zemes gabali. Lielākā daļa iedzīvotāju dzīvo savrupmājās. Samērā liela platībā ir dabas teritorijas, kas ietver jauktus lapkoku mežus un priežu mežus, vietām ir izteikts iekšzemes kāpu reljefs, ir arī nelielas mākslīgas ūdenstilpes. Visā teritorijā ir aktīva rekreācija. Ievērojama antropogēnā ietekme, arī degradētas vietas, kas ir militāru būvju paliekas. Teritorija rietumos robežojas ar kāpu joslu, kas to atdala no Baltijas jūras.

Saskaņā ar darba uzdevumu un saņemtajiem institūciju nosacījumiem, lokālpārplānojuma teritorijā veikta sugu un biotopu un bezmugurkaulnieku izpēte un sagatavoti sertificētu ekspertu atzinumi, kas pievienoti 2. un 3. pielikumā. Grafisko attēlojumu skatīt II daļas Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi pielikumā, kartē Dabas vērtības.

Sugu un biotopu vērtējums veikts 2015. gada 17. oktobrī veģetācijas sezonas beigās, **vaskulāro augu vērtējums** tikai veikts 2016. gada 12. un 22. septembrī, to veica sertificēta sugu un biotopu eksperte Sandra Ikauniece. Izpētes skatīt 2. pielikumā.

Ekspertes atzinumā secināts, ka:

- 1) teritorijas lielākā vērtība ir piejūrai raksturīgais kāpu reljefs un tipiskais veco priežu mežs ar labi attīstītu kokaudzes struktūru un raksturojošo, ar mežu saistīto, sugu kopu. Daļa no

¹ Informācija sagatavota izmantojot Valsts ģeoloģijas fonda materiālus: Juškevičs V. Ventspils ģeoloģiskā uzbūve. Materiāli pilsētas ģenerālplāna korekcijai. Rīga, 1999.

apsekotās teritorijas atbilst aizsargājamam biotopam** - Eiropas Savienības nozīmes biotopam „Mežainas piejūras kāpas” (kods 2180), kas vienlaicīgi ir arī Latvijas īpaši aizsargājamais biotops "Mežainas piejūras kāpas" (1.8.) saskaņā ar Ministru kabineta 2000. gada 5. decembra noteikumiem Nr.421 „Noteikumi par īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu”. Vietām biotops nepārprotami satur arī cita īpaši aizsargājama biotopa „Veci vai dabiski boreāli meži” pazīmes, kas attiecas uz tā dabisko struktūru un vecajiem kokiem.

- 2) Vairākas vietas konstatēta īpaši aizsargājamā augu suga smiltāju nelīķe *Dianthus arenarius ssp.arenarius*, kuras atradnes jā saglabā. Vai, ja teritorijā tiek plānota attīstība (ceļu izbūve), tad, paplašinot celiņus, kuru tuvumā suga sastopama, augu cerus ieteicams pārstādīt pelēkās kāpas biotopā, lai tie netiktu iznīcināti.
- 3) Aizsargājamais augs gada staupeknis *Lycopodium annotinum* konstatēts divās vietās, Latvijā ir plaši sastopams dabiskos un nosusinātos mežu biotopos. Sugas aizsardzība tiek vērtēta kā nepietiekoša, 2013.gada ziņojumā tās aizsardzības stāvoklis vērtēts kā “nelabvēlīgs-nepietiekams” ar stabilu tendenci, kas liecina, ka uzlabošanās nenotiek. Tas lielā mērā saistīts ar mežsaimniecisko darbību un augu ievākšanu. Tomēr, ņemot vērā plašo sastopamību, konkrētās atradnes nav vērtējamas kā īpaši būtiskas sugas aizsardzībai valstī.
- 4) Teritorijā konstatētas divas endēmas, retas sugas - Zviedrijas pīlādzis *Sorbus intermedia* un Teodora pīlādzis *Sorbus teodori*. Par endēmām sauc augu vai dzīvnieku sugu, ģinti vai dzimtu, kura sastopama tikai noteiktā, ierobežotā ģeogrāfiskā apgabalā un nav sastopama nekur citur uz Zemes. Teodora pīlādzis ir iekļauts Eiropas Padomes direktīvas 92/43/EEK „Par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību” 2.pielikumā. Latvijā sugas aizsardzības stāvoklis netiek vērtēts, trūkstot zināšanām par tā izplatību. Somijā un Zviedrijā aizsardzības stāvoklis 2013.gadā vērtēts kā labvēlīgs, un kā vidēji svarīgi draudi minēta pameža izciršana un mežmalu krūmu ciršana. Ņemot vērā sugas specifisko, reto izplatību Latvijā, tā pēc iespējas būtu jā saglabā dabiskajos biotopos, kuros tā ir sastopama. Augtspēju pasliktina regulāra ciršana (t.i. paaugas un pameža ciršana mežaudzē), dabas teritorijas transformācija citos zemes izmantošanas veidos. Veicot teritorijas attīstību un precizējot zemes pārveidošanas darbus, nepieciešams konsultēties ar dendrologiem, lai plānotu iespējamās saglabāšanas pasākumus.
- 5) Konstatēta sūna zilganā baltsamtīte *Leucobrium glaucum*, kura iekļauta Eiropas Padomes direktīvas 92/43/EEK „Par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību” 5. pielikumā "Kopienai nozīmīgas dzīvnieku un augu sugas, kuru īpatņu ieguvei savvaļā un izmantošanai var piemērot apsaimniekošanas pasākumus". Sugas dzīvotņu stāvoklis un nākotnes izredzes 2013. gadā tiek vērtēts kā "labvēlīgs", tomēr sugas populācijas stāvoklis un kopējais labvēlīgas aizsardzības stāvoklis vērtēts kā "nelabvēlīgs - nepietiekams" ar tendenci pasliktināties.

Pamatojoties uz izpētēs iegūtajiem rezultātiem, lokālpārvaldības teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumos iekļautas prasība īpaši aizsargājamo augu sugu saglabāšanai, nosakot aizsardzības prasības katrā funkcionālajā zonā, kur, atbilstoši sugu un biotopu vērtējumam, konstatēta īpaši aizsargājamā augu suga.

Bezmugurkaulnieku izpēte veikta 2016. gada februāra beigās, ko veica sertificēts bezmugurkaulnieku eksperts Voldemārs Spuņģis. Izpēti skatīt 3. pielikumā Atzinumā secināts, ka teritorijā atrodas 25 priedes, kuras pašlaik apdzīvo vai kādreiz apdzīvojis priežu sveķotājkoksngrauzis (*Nothofagus muricata*), kas ir Latvijā aizsargājama suga. Galvenais sugu apdraudošais faktors šai sugai ir noēnojums, kā rezultātā populācijas stāvoklis pasliktinās. Spēcīgas aizaugšanas rezultātā mikropopulācija iet bojā. Priedes ar dzīvotspējīgām

mikropopulācijām atrodas vietās, kur ir apdzīvotas teritorijas vai arī saglabājusies neaizaugusi priežu mežu struktūra.

Priedēs ir gan dzīvotspējīgas, gan vājas un arī izmirusas mikropopulācijas. Apsekotajā teritorijā ir arī daudz vabolei potenciāli piemērotu koku. Kopumā teritorija var nodrošināt sugas pastāvēšanu ilgtermiņā – vismaz vairākus gadu desmitus, kā arī lokālpārvaldības risinājumi un plānotie teritorijas apsaimniekošanas pasākumi neatstās nelabvēlīgu ietekmi uz priežu sveķotājkoksngrauzi ilgtermiņā.

Pamatojoties uz izpētēs iegūtajiem rezultātiem, lokālpārvaldības teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumos iekļautas prasība, ka plānojot teritorijas apbūvi vai tās pārbūvi, iespēju robežās, kur tas netraucē teritorijas attīstību, jā saglabā teritorijā esošos kokus, kuros ir konstatēta īpaši aizsargājamā kukaiņu suga – priežu sveķotājkoksngrauzis (*Nothorina muricata*). Visas priedes ar priežu sveķotājkoksngrauzi (*Nothorina muricata*) mikropopulācijām, kuras ir daļēji vai pilnīgi noēnotas, jāatēno tā, lai to stumbri būtu eksponēti saulei vismaz no austrumu un dienvidu puses. Tas izpildāms saskaņojot ar sertificētu (grupa bezmugurkaulnieki) ekspertu. Plānojot teritorijas apbūvi, jānodrošina, lai priedes ar priedes sveķotājkoksngrauzi (*Nothorina muricata*) mikropopulācijām netiktu aizsegta un noēnotas ar celtnēm vai kādā citā veidā.

Īpaši aizsargājamās augu un kukaiņu sugas ir attēlotas Lokālpārvaldības saistošo noteikumu „Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi” pielikuma kartē “Dabas vērtības”.

3.3. Inženiertehniskā infrastruktūra

Teritorijas apgāde ar inženiertehniskajām komunikācijām pašreizējā situācijā uzskatāma par nepilnīgu un stihiski veidojušos, jo tā pamatā izveidojusies bijušo, tagad nojaukto armijas daļas ēku apgādei un neatbilst paredzamajai plānojamās teritorijas attīstībai. Izņēmums ir teritorijas Z daļa, kur Akvaparka vajadzībām ir nodrošināta centralizētā ūdensapgāde, sadzīves un lietus ūdens kanalizācija.

Centralizētā ūdensapgāde un elektroapgāde ir nodrošināta visā lokālpārvaldības teritorijā. Jūrmalas parkā ir izbūvēta lietus ūdeņu novades grāvju sistēma ar lietus ūdens uzkrāšanas vietām dīķos.

3.4. Teritorijas izmantošanas aprobežojumi

Lokālpārvaldības teritorijas dienvidu daļa ietilpst aizsargjoslu teritorijā ap kapsētām, kas nosaka prasības teritorijas izmantošanai dzīvojamai apbūvei – līdz centralizētas ūdens apgādes sistēmas izbūvei plānojamajā teritorijā ir ierobežota jaunu dzīvojamo māju būvniecības iespēja.

Lokālpārvaldības teritorijā ir 6 vietējā ģeodēziskā tīkla punkti un 1 valsts ģeodēziskais punkts.

Teritorija atrodas valsts aizsardzības vajadzībām paredzētā Čalu navigācijas tehniskā līdzekļa aizsargjoslā un Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes aizsargjoslā.

4. Lokālpārvaldības risinājuma apraksts

4.1. Teritorijas atļautā izmantošana un risinājumi

Izstrādājot Lokālpārvaldības plānojumu, ir ņemts vērā "Valsts ilgtermiņa tematiskais plānojums Baltijas jūras piekrastei" projekts. Lokālpārvaldības risinājumi nav pretrunā ar tematisko plānojumu, saskaņā ar kuru paredzēts, ka Ventspils dienvidrietumu pludmalē ir paredzama kompleksa attīstāmā vieta.

Lokālpārvaldības teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi (TIAN) attiecībā uz funkcionālo zonējumu, atļauto izmantošanu un apbūves parametriem, ir izstrādāti, pamatojoties uz Ministru kabineta 2013. gada 30. aprīļa noteikumiem Nr. 240 „Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi” valstī ieviesto vienoto funkcionālo zonu klasifikāciju un plānoto teritorijas attīstības scenāriju. Paskaidrojuma raksta 1. pielikumā (atsevišķs sējums) ir ietverts salīdzinājums starp Ventspils pilsētas teritorijas plānojumu un atbilstošiem funkcionālajiem zonējumiem, kas ietverts MK noteikumos Nr. 240 un izvēlēta atbilstoša lokālpārvaldības funkcionālā zona, kas sakrīt ar teritorijas plānojumu un lokālpārvaldības izstrādes mērķi.

Lokālpārvaldības telpiskie risinājumi ir balstīti izstrādātajā detālpārvaldības šai teritorijai, saglabājot funkcionālo zonu izvietojumu un ielu tīklu, optimizējot atsevišķus ielu posmus. Tāpat ir noteiktas mazākas minimālās jaunveidojamās zemes vienības platības savrupmāju apbūves teritorijās. Izmaiņas veiktas, lai noteiktu mūsdienu situācijai un pieprasījumam piemērotākus risinājumus.

Lokālpārvaldības izdalītas divas P funkcionālās zonas – P1 un P2 un divas jauktas centra apbūves teritorijas – JC1 un JC2; trīs savrupmāju apbūves teritorijas – DzS1, DzS2 un DzS3; daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorija – DzD; divas transporta infrastruktūras teritorijas – TR1 un TR2 un divas dabas un apstādījumu teritorijas – DA1 un DA2, nosakot teritorijas izmantošanu, apbūves nosacījumus un apbūves parametrus.

Katrai no funkcionālajām zonām ir noteikti atšķirīgi galvenie un papildizmantošanas veidi, nosakot teritorijā atļautās darbības un atļauto apbūvi. II daļā Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi ir definētas katrā teritorijā pieļaujamās darbības. Lai nodrošinātu apbūves rādītāju pārskatāmību, ir sagatavota apbūves rādītāju salīdzinošā tabula (skat. 1. tabulu).

Lai nodrošināto kūrorta attīstības iespējas, lokālpārvaldības ietvaros ir paaugstināts maksimālais atļautais stāvu skaits funkcionālajā zonā P2, kas atrodas Parka ielā.

Publiskās ārtelpas risinājumi

Lokālpārvaldības izstrādes ietvaros ir izstrādāta teritorijas labiekārtojuma koncepcija (skatīt 5. pielikumu) un lokālpārvaldības pievienots ainavu speciālista atzinums par iespējamo teritorijas labiekārtojumu un apbūvi (skatīt 4. pielikumu).

Teritorijas labiekārtojuma koncepcijai ir informatīvs raksturs un tā ir jāskata, kā konceptuāls priekšlikums teritorijas labiekārtojumam.

1 tabula Apbūvēs rādītāju kopsavilkums

Kopējie apbūves rādītāji												
	P1	P2	JC1	JC2	DzS1	DzS2	DzS3	DzD	TR1	TR2	DA1	DA2
Stāvu skaits	6	12	4	12	2 stāvi un mansarda stāvs (12m)	2 stāvi un mansarda stāvs (12m)	2 stāvi un mansarda stāvs (12 m)	5	-	-	-	1 vai atbilstoši vēsturiski autentiska objekta stāvu skaitam
Apbūves blīvums, %	20	60	40	30	20	20	20	20	-	-	-	3
Apbūves intensitāte, %	120	360	160	360	50	50	50	100	-	-	-	-
Minimālā brīvā zaļā teritorija, %	50	30	30	30	55	55	55	35	-	-	-	80
Jaunveidoja mā zemesgabala min platība, m²	-	15 000	5000	-	1500	1200	2400	-	-	-	Nav atļauts sadalīt zemes vienību	-
Jaunveidoja mā zemesgabala max platība	-	-	-	-	2600	2000	3000	-	-	-	-	-
Būvlaides, m	min.– 15m	min.- 15m	min. gar Vasarnīcu ielu – galvenajām ēkām 6m, palīgēkām 15m; gar citām ielām 6m	min.15m; gar Grīšļu ielu 20m	min.gar Vasarnīcu ielu – galvenajām ēkām 6m, palīgēkām 15m; gar citām ielām obligātā 6,5m	obligātā būvlaide gar Mētru ielu – 15m/10m; gar Sila ielu – 10m. Min.gar Mežparka 6m, gar Vasarnīcu galvenajām ēkām 10m, palīgēkām 15m;	min. būvlaide – gar Mežparka ielu 10m obligātā būvlaide gar Mētru ielu – 15m	min. būvlaide – gar Mežparka ielu 10m 15m	-	-	-	-
Apbūves līnija, m	15m gar funk. zonas robežu	-	-	-	-	-	6m	15m/20m	-	-	-	-

4.2. Transporta risinājumi

Lokālpārvaldībā ir saglabāts detālpārvaldībā (Detālpārvaldījums teritorijai starp Baltijas jūru - pilsētas administratīvo robežu - Vasarnīcu ielu - zemes gabala Vasarnīcu ielā 56 robežu - Parka ielas turpinājumu) izstrādātais ielu tīkls un atbilstošās sarkanās līnijas, veicot tikai nelielas korekcijas un transporta tīkla optimizāciju. Lokālpārvaldībā ir paredzēts likvidēt Kāpu promenādes posmu no Mežparka ielas līdz Saulrieta ielai un Mētru ielas posmu no Kāpu promenādes līdz Grīšļu ielai. Veidojot šīs izmaiņas, tiek saglabāta piekļuve visiem īpašumiem un teritorija netiek lieki sadalīta.

Kvartālā starp Saulrieta ielu, Mežparka ielu un Grīšļu ielu nākotnē, veicot būvniecību, ir jāparedz piebraucamo ceļu izbūve, kas veidojama saskaņā ar kvartāla apbūves kopējo koncepciju.

Jaunas sabiedriskā transporta pieturvietas veidojamas pēc teritorijas apbūves. Lokālpārvaldībā nav paredzēts veidot autobusu apgriešanās laukumu, lai neradītu jaunas, lielas infrastruktūras teritorijas, taču apļveida kustība pa teritoriju tiek nodrošināta pa Mežparka un Saulrieta ielām (skatīt 5. pielikumu Labiekārtojuma koncepcija). Jaunas pieturvietas var paredzēt Saulrieta ielas galā pie plānotā stāvlaukuma un pie Mežparka ielas un Kāpu promenādes krustojuma, kā arī pēc nepieciešamības citās vietās. Ņemot vērā, ka lokālpārvaldības izstrādes laikā nav iespējams paredzēt potenciālo teritorijas apmeklētāju un iedzīvotāju skaitu, sabiedriskā transporta pieturvietu izvietojums tiek sniegts orientējoši.

4.3. Vides kvalitāte

Lokālpārvaldības darba uzdevums paredz veikt lokālpārvaldības izstrādi atbilstoši spēkā esošajiem MK noteikumiem Nr. 240 „Vispārīgie teritorijas plānošanas izmantošanas un apbūves noteikumi”, precizējot šobrīd teritorijā spēkā esošo zonējumu un apbūves parametrus. Lokālpārvaldības izstrādes laikā netiek paredzēti precīzi plānotie apbūves apjomi un potenciāli piesaistāmo automašīnu skaits.

Lokālpārvaldības teritorijā pamatā ir paredzēts attīstīt dzīvojamo apbūvi un jauktas izmantošanas apbūvi. Teritorijā netiek paredzēti gaisa kvalitāti negatīvi ietekmējošu objektu būvniecība. Nav atļauta ražošanas, pārstrādes objektu un degvielas uzpildes staciju būvniecība (skatīt II daļu Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi). Teritorijas ekspluatācija būs saistīta ar autotransporta pārvietošanos, kas ir gaisa piesārņojuma avots. Tomēr, ņemot vērā plānotās funkcijas un apbūves apjomus, nav sagaidāmas būtiskas gaisa piesārņojuma izmaiņas salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju.

Lokālpārvaldības teritorijā ir paredzēts attīstīt dzīvojamo apbūvi, kuras ekspluatācija būs saistīta ar autotransporta pārvietošanos, kas ir trokšņa avots. Tomēr, ņemot vērā plānotās funkcijas, nav sagaidāms ievērojams trokšņa līmeņa palielinājums, salīdzinājumā ar situāciju, kāda ir vērojama apkārtnē jau šobrīd.

Atkritumu apsaimniekošana teritorijā tiks risināta atbilstoši likuma „Atkritumu apsaimniekošanas likums” un Ventspils pilsētas attiecīgās jomas saistošo noteikumu prasībām. Ņemot vērā, ka šajā plānošanas stadijā nav iespējams paredzēt precīzu apbūves izvietojumu, kā arī dalījumu zemes vienības, laukumus cieta sadzīves atkritumu konteineru izvietojumam un izvešanai jāparedz būvprojektēšanas laikā. Lokālpārvaldībā paredzētais ielu tīkls ļauj veikt ērtu

speciālās tehnikas pārvietošanos. Būvprojektēšanas laikā jāparedz piekļūšanas ceļus, ievērojot speciālās tehnikas gabarītus: platums 2,7 m; pagriešanās rādiuss 17 m.

4.4. Bijušo militāro teritoriju reģenerācija

Lokālpilnvarotais teritorijas dienvidu daļā atrodas militārā mantojuma teritorija (šobrīd degradēta teritorija) - 46. jūras krasta aizsardzības artilērijas baterija un komandpunkta tornis. Daļa krasta baterijas atrodas Ventpils novada Cirpstenē un līdz ar to šīs teritorijas reģenerācija ir uzskatāma par abu pašvaldību kopēju interešu objektu. 46. krasta aizsardzības bateriju sāka būvēt 1939. gada novembrī. Tajā atrodas četru B-13 tipa lielgabalu pozīcijas, kurām blakus uzcelta kara pilsētiņa Mētru un Sila ielās, kurā mitinājās virsnieki ar ģimenēm, kā arī pārējais, krasta aizsardzības bateriju apkalpojošais personāls. Līdz kara sākumam baterija uzbūvēta pilnībā un bijusi kaujas gatavībā. 1941. gada 28. jūnijā, pēc saņemtās pavēles, lielgabali tika uzspriecināti, un kareivji pameta pilsētu.

Ventpils 46. krasta aizsardzības baterijā dažas metāla detaļas ir saglabājušās labāk, nekā Liepājas 23. un 27. krasta aizsardzības baterijās, bet arī šeit ir vērojama pastiprināta melnā metāla zagļu darbošanās. Kara pilsētiņā lielākā daļa namu ir apdzīvoti, kā arī vērojama jaunu celtnu būvniecība.

2 Krasta baterijas punkts

3 Komandpunkta tornis

Saskaņā ar Ventpils pilsētas attīstības programmu 2014. – 2020. gadam, pilsētā ir jāveic degradēto teritoriju, t.sk. bijušo militāro teritoriju un īpašumu sakārtošana (P-5-2-5), līdz ar to veidojot tīru, sakārtotu, veselīgu un saistošu dzīves un darba telpu (P-5-2).

Lokālpārvaldē izvērtēta bijušo jūras krasta aizsardzības artilērijas bateriju un komandpunkta torņa izmantošanas iespēja tūrisma un kultūrizglītības funkcijām. Šo militāro būvju palieku saglabāšana un daļēja atjaunošana varētu būt lietderīga, izmantojot tās tūrisma un atpūtas iespēju piedāvājuma dažādošanā. Militārā mantojuma reģenerācija stiprinātu pilsētas teritorijas vitalitāti un efektivitāti. Latvijā ir tikai daži spilgti piemēri, kur šie nozīmīgie vēstures resursi tiek izmantoti - pazīstamākie no tiem ir – Liepājas Karostas cietums un Līgatnes slepenais bunkurs, savukārt, Eiropas un pasaules valstu praksē ir daudz piemēru, kur šāda tipa objekti tiek reģenerēti lielākoties kā tūrisma apskates objekti. Par piemēru, kā reģenerēt bijušās militārās teritorijas Ventspilī, var izmantot pieredzi, ko uzkrājušas kaimiņvalstis – Igaunija un Lietuva. Igaunijā Lahemā nacionālajā parkā padomju robežsargu sargtorņi pārveidoti par skatu torņiem. Savukārt, Lietuvā Žemaitijas nacionālajā parkā pie Plokštines bijušajā pazemes raķešu bāzē iekārtota „Militārisma ekspozīcija”. 2012. gadā ir atjaunota gan bāzes virszemes, gan apakšzemes daļa, kā arī papildināta un modernizēta muzeja ekspozīcija². Kā piemērus var minēt arī uz padomju militāro torņu bāzes renovētos torņus tepat Latvijā: Mazirbē (a) un (b); Ventspilī (c)³.

(a)

(b)

(c)

Arī citviet Eiropā bijušās jūras krasta baterijas tiek pielāgotas tūrismam, pamatā piešķirot tiem muzejizglītības funkciju, ļaujot skaidrot vēsturi caur pastāvošām pagātnes liecībām. Viens no piemēriem, kur bijušajā krasta baterijā ir izveidots muzejs ir Merville baterija Francijā (<http://www.batterie-merville.com/?lang=en>).

Lai nodrošinātu pilnu militārā objekta rekonstrukciju un teritorijas pieejamību apmeklētājiem nepieciešama sadarbība arī ar Ventspils novadu, kurā atrodas daļa no krasta baterijas.

4.5. Kūrorta resursu raksturojums

Kurortoloģijai Ventspilī ir sena vēsture. Jau pagājušā gadsimta sākumā Ventspilī tika izbūvēta silto jūras ūdeņu vannu iestāde, kas bija izvietota Medņu ielas galā, pie jūras.

² la.lv, 2015

³ (ttu.ee, 2016, foto: J. Smajinskis) http://www.ttu.ee/public/k/Kuressaare-kolledz/Kolledz/Summer_school/Military_Heritage_Management_Guidelines_2011.pdf

Izstrādes stadijā esošajā „Valsts ilgtermiņa tematiskā plānojuma Baltijas jūras piekrastei” ir uzsvērtā dziedniecisko resursu nozīmība teritorijā, kā arī šo resursu izmantošanas nepieciešamība, lai attīstītu tūrismu un uzņēmējdarbību piekrastē.

Viens no kurortoloģijas nozares resursiem ir balneoloģiskie resursi. Lokālpārvaldības teritorijas dabiskie apstākļi, attīstot teritoriju kurortoloģijas mērķiem, nodrošinātu saules gaismas terapiju, jūras peldes, smilšu vannas un aeroterapiju. Nozīmīga balneoloģisko resursu sastāvdaļa ir arī pazemes ūdeņu resursi - minerālūdeņi.

Saskaņā ar Valsts ģeoloģijas fondā pieejamo informāciju Ventspils teritorijā ir sastopami hlorīdu iesālūdeņi, hlorīdu sāļūdeņi, hlorīdu sāļūdeņi ar paaugstinātu bromīdu saturu un hlorīdu sāļūdeņi ar augstu bromīdu saturu. Hlorīdu iesālūdeņu iespējamā izmantošana ir galda minerālūdeņi, hlorīdu sāļūdeņu – balneoloģiskie dzeramie minerālūdeņi (mineralizācija 3 – 10 mg/l), hlorīdu sāļūdeņu ar paaugstinātu bromīdu saturu – balneoloģiskie minerālūdeņi procedūrām, hlorīdu sāļūdeņi ar augstu bromīdu saturu – balneoloģiskie minerālūdeņi procedūrām, rūpnieciskie minerālūdeņi⁴. Detalizēta minerālūdeņu resursu izpēte Ventspils pilsētā un arī lokālpārvaldības teritorijā nav veikta.

Visā Ventspils teritorijā 160 – 170 m dziļumā atrodas aptuveni 100 m biezs Pērnavas, Ķemeru un Gargždu minerālūdens horizonts. Pēc ķīmiskā sastāva tie ir hlorīdu-nātrija tipa. Mineralizācija sasniedz 3,3 g/l, cietība – 28,6 milimoli/l. Pērnavas horizonta ūdeņu mineralizācija ir nedaudz zemāka (2,6 g/l). Galveno anjonu un katjonu saturs ir šāds: Cl 1400 mg/l, Ca 212 mg/l, Mg 145 mg/l, SO₄ 195 mg/l, HCO₃ 146 mg/l. Sakarā ar sprostslāņa (Narvas horizonts) lielo biezumu un minerālūdeņu augsto statisko līmeni, horizonts ir dabiski labi aizsargāts⁵. Tādēļ, gadījumā, ja lokālpārvaldības teritorijā šajā ūdens horizontā ierīko minerālūdeņu ieguves urbumu, tā aizsardzībai tiek rekomendēts noteikt tikai stingrā režīma aizsargjoslu.

Hlorīdu tipa sāļūdeņi ar paaugstinātu broma koncentrāciju (25 - 250 mg/l) un hlorīdu tipa sāļūdeņi ar augstu broma koncentrāciju (pārsniedz 250 mg/l) izplatīti dziļākos slāņos (ap 1 km un > 1 km) - Venda-Kembrija ūdens horizontu kompleksā. Tie ir labi izolēti no pazemes saldūdeņu zonas⁶. Plānojot to izmantošanu, ir jāveic šo resursu izpēte lokālpārvaldības teritorijā un tās apkārtnē.

Potenciālajam kūrorta objektam Parka ielā ir paredzēts pievadīt jūras ūdeni, lai varētu to izmantot kā resursu rehabilitācijā. Ja objektā plāno pazemes minerālūdeņu izmantošana, kurortoloģijas iestādes novietojums, ja iespējams, jāsaista ar minerālūdeņu ieguves urbuma izvietojuma iespējām, vispirms teritorijā veicot pazemes minerālūdeņu resursu izpēti un izvēloties optimālo minerālūdeņu izmantošanas veidu.

Pazemes minerālūdeņu izpētē, urbuma ierīkošanā, tā aizsargjoslu noteikšanā un urbuma ekspluatācijā ir jāņem vērā Ministru kabineta 2012.gada 21.augusta noteikumu Nr.570 “Derīgo izrakteņu ieguves kārtība”, Ministru kabineta 2011.gada 6.septembra noteikumu Nr.696 “Zemes dziļu izmantošanas licenču un bieži sastopamo derīgo izrakteņu ieguves atļauju izsniegšanas kārtība”, Aizsargjoslu likuma un Ministru kabineta 2004.gada 20.janvāra noteikumu Nr.43 “Aizsargjoslu ap ūdens ņemšanas vietām noteikšanas metodika” nosacījumi

⁴ Nacionālā plānojuma sadaļas “Pazemes ūdeņu bilance un kvalitāte” I etaps, Rīga: Valsts ģeoloģijas dienests, 1999., 26. – 29.lpp., Latvijas minerālūdeņu karte M 1:500 000

⁵ Juškevičs V. Ventspils ģeoloģiskā uzbūve. Materiāli pilsētas ģenerālplāna korekcijai. Rīga, 1999.

⁶ Nacionālā plānojuma sadaļas “Pazemes ūdeņu bilance un kvalitāte” I etaps, Rīga: Valsts ģeoloģijas dienests, 1999., 28., 29.lpp.

4.6. Inženiertehniskā infrastruktūra

Lokālpārvaldes noteiktas vispārīgas prasības teritorijas inženiertehniskajam nodrošinājumam, ņemot vērā konkrēto situāciju. Visu inženierkomunikāciju tīklu pieslēgumu vietas jāprecizē būvprojektā.

4.6.1. Ūdensapgāde un sadzīves kanalizācija

Lokālpārvaldes risinājumi paredz esošā zonējuma savietošanu ar MK noteikumiem Nr. 240 "Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi", jaunu apbūves rādītāju noteikšanu un jaunu zemes vienību dalījuma priekšlikumu. Tāpēc šajā plānošanas posmā nav iespējams noteikt nākotnē nepieciešamo ūdens un kanalizācijas apjomu.

Lokālpārvaldes ir izstrādāti ūdens apgādes un sadzīves kanalizācijas risinājumi atbilstoši PSIA „ŪDEKA” 2015. gada 21. decembrī izsniegtajiem tehniskajiem noteikumiem Nr. 05-03/97. Ūdensapgādes un kanalizācijas risinājumi attēloti grafiskās daļas kartē „Savietotais inženierkomunikāciju plāns”.

- Teritorijas Z daļā ūdensapgādi paredzēts nodrošināt no Parka ielas un Medņu ielas D110 ūdensvada. Sadzīves kanalizāciju plānots pievienot pie Medņu ielas sadzīves D200 kanalizācijas tīkla.
- Teritorijā starp šaursliežu dzelzceļa Z robežu - Vasarnīcu ielu - Ventspils pilsētas administratīvo robežu - Vasarnīcu ielā 94 rietumu robežu un Mežparka ielu ūdensapgādi plānots nodrošināt no Mētru ielas ūdensvada ar diametru D160.
- Sadzīves kanalizāciju plānots pievienot pie sadzīves kanalizācijas tīkla Mētru ielā D200.
- Lai perspektīvā nodrošinātu ūdens un sadzīves kanalizācijas apgādi plānojamās teritorijas D daļā (funkcionālās zonas JC3 un P1), ūdens un sadzīves kanalizācijas tīkli tiek trasēti pa Vasarnīcu ielu ar pieslēgumu Saulrieta ielai un no tās perspektīvajiem apgādājamajiem objektiem. Ņemot vērā, ka teritorijā P1 nākotnē ir paredzēts attīstīt tūrisma (militārā mantojuma) teritoriju, tās apkalpošanai nepieciešama arī sadzīves kanalizācija un ūdensapgāde.

Mētru un Sila ielās tiek saglabāts esošais ūdensvada un kanalizācijas tīklu pieslēgums. Pie ielas rekonstrukcijas tīklus ir jāparedz pārvietot ielu sarkanajās līnijās. Plānots saglabāt teritorijā esošā Pludmales Akvaparka ūdensvada un kanalizācijas tīklus, kā arī laistīšanas sistēmas ūdensapgādes tīklus.

Plānotajam kurortoloģijas objektam Parka ielā tiek paredzēts nodrošināt jūras ūdens ūdensvada pieslēgumu. Tehniskais risinājums, tai skaitā sūkņu stacijas novietojums, jāparedz objekta būvprojektēšanas laikā, atbilstoši nepieciešamībai.

Teritorijā paredzēts izbūvēt centralizētus sadzīves kanalizācijas tīklu pašteses un spiedvadu posmus. Kanalizācijas sūkņu staciju izvietojumu nepieciešams precizēt būvprojekta izstrādes laikā.

4.6.2. Ugunsdzēsības ūdensapgāde

Ugunsdzēsības vajadzībām nepieciešamie ārējās ugunsdzēsības apgādes hidranti izvietoti ievērojot LBN 222-15 „Ūdensapgādes būves” 155., 156. un 157. punkta prasības. Hidrantu novietojumu skatīt III daļas Grafiskās daļas 6. kartē Savietotais inženiertīklu plāns. Ārējai un

iekšējai ugunsdzēsības ūdens apgādei nepieciešamais ūdens apjoms nosakāms atbilstoši teritorijas attīstībai.

Ugunsdrošības atstarpes starp būvēm un ugunsdzēsības piebrauktuves pie būvēm jāprojektē atbilstoši spēkā esošiem būvniecību reglamentējošiem normatīviem aktiem un ugunsdrošības prasībām.

4.6.3. Lietus ūdens

Lietus ūdens savākšanu paredzēts organizēt, teritorijā izveidojot lietus ūdens savākšanas grāvju sistēmu, novadot ūdeni uz Jūrmalas parkā un citur teritorijā izvietotiem dīķiem. Jūrmalas parkā atļauta jaunu dīķu ierīkošana. Saulrieta ielā plānotās autostāvvietas lietus ūdens savākšanas risinājumi izstrādājami būvprojektā, ja nepieciešams, paredzot dīķa aizbēršanu un lietus ūdens savākšanu, attīrīšanu un iesūcināšanu gruntī.

No autostāvvietām ar cieto segumu jānodrošina lietus notekūdeņu savākšana un attīrīšana.

4.6.4. Elektroapgāde

Lokālpārvaldības risinājumi paredz esošā zonējuma savietojšanu ar MK noteikumiem Nr. 240 "Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi", jaunu apbūves rādītāju noteikšanu un jaunu zemes vienību dalījuma priekšlikumu. Tāpēc šajā plānošanas posmā nav iespējams noteikt plānoto uzstādāmo jaudu.

Lokālpārvaldības teritorijā ielu sarkanajās līnijās paredzēts izvietot 10kV un 0,4kV elektrokabeli saskaņā ar grafiskās daļas karti „Savietotais inženierkomunikāciju plāns” un „Šķērsprofili”.

Teritorijā plānots izvietot trīs jaunas 10/0,4kV transformatoru apakšstacijas:

1. Parka ielā posmā starp Loču ielu un Kāpu promenādi;
2. Zemes vienībā, kura atrodas plānotās Saulrieta ielas galā, plānotajā stāvlaukumā;
3. Mētru ielā.

10/0,4kV transformatoru apakšstacijas plānots uzstādīt, lai nodrošinātu jaunu klientu pieslēgumus vai esošo klientu slodzes palielināšanu. Transformatoru apakšstaciju novietojumu precizēt būvprojekta izstrādes laikā.

4.6.5. Siltumapgāde

Siltumapgādes risinājumi veidoti balstoties uz PSIA "Ventspils siltums 21.12.2015. izsniegtajiem tehniskajiem noteikumiem Nr.1-5.1.1/785.

Ņemot vērā attālumu līdz tuvākajiem pilsētas siltumtīkliem, teritorijas platību un tās lineāro novietojumu gar Baltijas jūras krastu posmā no Medņu ielas līdz Ventspils pilsētas robežai, teritorijā nav plānots veidot centralizētu siltumapgādi, pieslēdzoties pilsētas tīkliem.

Ņemot vērā, ka teritorijā nākotnē var būt lieli siltumenerģijas patērētāji, teritorijā ir pieļaujama lokālu siltumapgādes objektu izbūve, prioritāri P1, JC1, JC2, JC3, DzD funkcionālajās zonās, ņemot vērā to novietojumu plānoto slodžu centrā.

4.6.6. Elektroniskie sakaru tīkli

Lokālpārvaldības risinājumi paredz esošā zonējuma savietojumu ar MK noteikumiem Nr. 240 "Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi", jaunu apbūves rādītāju noteikšanu un jaunu zemes vienību dalījuma priekšlikumu. Tāpēc šajā plānošanas posmā nav iespējams noteikt nākotnē plānoto elektronisko sakaru tīklu izvietojumu.

Lokālpārvaldības teritorijā šobrīd elektronisko sakaru tīkli ir izvietoti fragmentāri. Lokālpārvaldības risinājumos elektronisko sakaru tīklus paredzēts izvietot ielu sarkanajās līnijās. Lai nodrošinātu publiskā WiFi tīkla paplašināšanu, aptverot sabiedriski nozīmīgās zonas, kā arī, lai nodrošinātu iespēju pieslēgt videonovērošanas kameras, elektronisko sakaru kabeļu līniju paredzēts izvietot arī kāpu promenādē.

Precīzs elektronisko sakaru kabeļu izvietojums un pieslēgumu vietas precizējamas konkrētā būvprojekta izstrādes laikā.

4.7. Mežu teritorija

Meža zemes atmežošana ir personas darbības izraisīta meža pārveidošana citā zemes lietošanas veidā (Meža likuma 1.panta 3.punkts).

Meža likuma 41. panta pirmajā daļā likumdevējs ir definējis gadījumus, kad meža platību atmežo: ja tas nepieciešams būvniecībai, derīgo izrakteņu ieguvei, lauksaimniecībā izmantojamās zemes ierīkošanai un īpaši aizsargājamo biotopu atjaunošanai un, ja personai ir izdots kompetentas institūcijas administratīvais akts, kas tai piešķir tiesības veikt minētās darbības, un persona ir kompensējusi valstij ar atmežošanas izraisīto negatīvo seku novēršanu saistītos izdevumus.

Lokālpārvaldības teritorijā meža zemei 2009.gadā ir veikta meža zemes atmežošana (termins „meža zemes transformācija” ar 2013.gadu ir aizstājis termins - atmežošana, t.i., personas darbības izraisīta meža pārveidošana citā zemes lietošanas veidā (definīcija Meža likuma 1.panta 3.punktā)).

4.8. Aizsargjoslas un citi izmantošanas aprobežojumi

Aizsargjoslas un citi aprobežojumi lokālpārvaldības teritorijā ir noteikti atbilstoši Aizsargjoslu likuma un citu normatīvo aktu prasībām. Plānoto inženiertīklu ekspluatācijas aizsargjoslas nosaka turpmākās projektēšanas un inženiertīklu izbūves gaitā, atbilstoši inženiertīklu faktiskajam izvietojumam, saskaņā ar būvprojektu un izpilduzmērījumiem.

Nemot vērā Ventspils muzeja ieteikumu, ap šaursliežu dzelzceļu, kurš atrodas lokālpārvaldības izstrādes teritorijas ziemeļu daļā (30 m no dzelzceļa ass uz abām pusēm), noteikti īpaši noteikumi, kas atļauj izvietot tikai vēsturiski autentiskus vai arī tādus objektus, kas atbilst vēsturiskajam kontekstam.

Lokālpārvaldības teritorijas dienvidu daļā ir iespējams saskarties ar Otrā pasaules kara laikā dažādu okupācijas varu veikto represiju upuru apbedījumu vietām, tāpēc gadījumā, ja zemes darbu laikā tiek konstatētas liecības par šādiem apbedījumiem, nepieciešams nekavējoties informēt Valsts policiju un nodrošināt ekshumācijas veikšanu atbilstoši normatīvajiem aktiem.

Lokālpārvaldības teritorijā šobrīd atrodas viens ūdensapgādes dziļurbums Nr. 8626 Ventspilī, Vasarnīcu ielā 94 (zemes vienībā ar kadastra Nr. 2700 009 0620, 57°22'36.0";

21°31'32.7"). Urbums ierīkots 2002. gadā, tā dziļums 221 m. Ņemot vērā, ka urbums nekalpo centralizētajai ūdensapgādei, tad aizsargjoslas tam var nenoteikt, jo LR Aizsargjoslu likuma 9. pants Aizsargjoslas ap ūdens ņemšanas vietām nosaka, ka urbumiem, akām un avotiem, kurus saimniecībā vai dzeramā ūdens ieguvei izmanto savām vajadzībām individuālie ūdens lietotāji (fiziskās personas), aizsargjoslas nenosaka, ja ir veikta labiekārtošana un novērsta notekūdeņu infiltrācija un ūdens piesārņošana.

Visa lokālpārvaldības teritorija atrodas valsts aizsardzības vajadzībām paredzētā Čalu navigācijas tehniskā līdzekļa aizsargjoslā, saskaņā ar Ministru kabineta 20.05.2014. noteikumiem Nr. 246 "Noteikumi par to valsts aizsardzības vajadzībām paredzēto navigācijas tehnisko līdzekļu un militāro jūras novērošanas tehnisko līdzekļu sarakstu, ap kuriem nosakāmas aizsargjoslas, aizsargjoslu platumu un tajās nosakāmajiem būvniecības ierobežojumiem". Plānojot lokālpārvaldības teritorijā izvietojamo ēku augstumu, ņemts vērā aizsargjoslā noteiktais maksimālais pieļaujamais ēku augstums 49-50 m.

Pielikumi

1. Pielikums. Teritorijas plānojuma apbūves noteikumu izvērtējums (atsevišķā sējumā)
2. Pielikums. Sugu un biotopu vērtējums
- 2.1. 2015.gada oktobra vērtējums

Ventspils pilsētas domei
Jūras iela 36, Ventspils, LV-3601

Eksperta atzinums

Par biotopu ekspertīzi Ventspils pilsētas dienvidrietumu daļā

Apsekotā teritorija: Ventspils pilsētas dienvidrietumu daļa starp Baltijas jūru - pilsētas administratīvo robežu - Vasarnīcu ielu - zemesgabala Vasarnīcu ielā 56 robežu - Parka ielas turpinājumu 49,7554 ha kopplatībā (apsekotās teritorijas karte ar sadalījumu zonās 1.pielikumā).

Teritorijas statuss: Pilsētas teritorija, robežojas ar Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes un krasta kāpu aizsargjoslu; daļa teritorijas atrodas kapsētas aizsargjoslā.

Apsekošanas datums: 2015. gada 17.oktobris.

Apsekošana veikta veģetācijas sezonas beigās, meža biotopiem nozīmīgs faktors ir kokaugi un audzes struktūra. Biotopam raksturīgo struktūru (audzes vecuma, bioloģiski veco koku, kritalu, sausokņu, stumbeņu, atvērumu, paaugas, lēni augošu koku) identifikācija un izvērtēšana nav atkarīga no sezonas, vienīgi gadījumos, ja ir pastāvīga sniega sega biezāka par 10 cm, daļa kritalu un paauga var būt apsnigušas un nav redzamas, šajos gadījumos izvērtēšanu neveic.

Biotopam raksturīgās koku, krūmu un sīkkrūmu sugas speciālistam ir viegli identificējamas arī bezlapotā stāvoklī ārpus veģetācijas sezonas. Biotopu identifikēšanai mežos, atšķirībā no zālāju biotopiem, tiek izmantoti ne tikai vaskulārie augi, bet arī sūnas, ķērpji, staipekņi, kuri ir viegli identificējami bezsniega apstākļos. Apsekotajā teritorijā dominēja skujkoku biotops, kuru lielākā daļa raksturojošo sugu bija visos gadalaikos viegli identificējamas sūnas un sīkkrūmi.

Laika apstākļi: apmācies, bez nokrišņiem, gaisa t° ap 12° C.

Laiks: no plkst. 9.30 līdz 17.00

Izpētes metodes:

Vienlaidus apsekošana, fotofiksācija. Nogabalu analīze balstīta uz pieejamo literatūru attiecībā uz mežu ekoloģisko izvērtēšanu, t.sk., Ek T., Suško U., Auziņš R. Mežaudžu atslēgas biotopu inventarizācija. Metodika. VMD; A.Auniņš (red.) "Eiropas Savienības aizsargājamie biotopi Latvijā. Noteikšanas rokasgrāmata", LDF, 2013. (2.precizētais izdevums); Dabas aizsardzības pārvaldes dabas datu pārvaldības sistēmā OZOLS pieejamā informācija.

Papildus informācijas iegūšanai izmantots Ventspils pilsētas teritorijas plānojums 2006.-2018. gadam ar grozījumiem (pieejams interneta resursos), apsekojamās teritorijas detālplānojuma teritorijai "Starp Baltijas jūru-pilsētas administratīvo robežu-Vasarnīcu ielu-zemesgabala Vasarnīcu ielā 56 robežu-Parka ielas turpinājumu" pašreizējās izmantošanas karte un plānotās (atļautās) izmantošanas karte (2007., SIA "Nams"), domes izsniegta apsekojamās teritorijas topogrāfiskā karte "Dabas pamatnes izpētes rezultāti" (2007.gads, SIA "Nams") un izpētes eksperta slēdzieni no 3.pielikuma (2005.gads). Ziņojumi par sugu un biotopu stāvokli pieejami

<http://bd.eionet.europa.eu/article17/reports2012/species/report/?period=3&group=Vascular+plants&country=LV®ion=>

<http://bd.eionet.europa.eu/article17/reports2012/habitat/report/?period=3&group=Dunes+habitats&country=LV®ion=>

Atzinuma sniegšanas mērķis: Veikt biotopu izpēti norādītajā teritorijā, konstatējot aizsargājamus biotopus un sugas.

Vispārīgs pētāmās teritorijas raksturojums

Ventspils atrodas pie Ventas upes ietekas Baltijas jūrā, bijušās Litorīnas lagūnas ziemeļu daļā. Zemes virsma pilsētā vidēji ir tikai par 3-5 m augstāka par pašreizējo jūras līmeni, no jūras to atdala kāpu josla. Lielu pilsētas daļu aizņem dabiskas ekosistēmas (45%), galvenokārt meži, purvi un pļavas. Satlidenē, Maurciemā un lidlauka apkārtnē. Pilsētā ir samērā nabadzīgas smilts un mālsmilts augšnes, augu valsts samērā nabadzīga, mežu teritorijās pārsvarā sastopamas priežu audzes (87% no mežaudzēm), kurās dominē vidēja vecuma koki, bet sastopamas arī atsevišķas audzes ar vairāk nekā 200 gadus vecām priedēm. Meži izvietoti lielākoties pilsētas ziemeļu daļā gar Baltijas jūras krastu, tiem ir daudzfunkcionāls raksturs. Dažāda vecuma lapu koku, piemēram, melnalkšņu, audzes atzīmētas kā vērtīgas, īpaši to vienlaidus platības, un to nozīmīga funkcija ir nodrošināt daudz floras un faunas sugu izplatīšanos. Pilsētas meži ir pakļauti intensīvai antropogēnai slodzei, ka atstāj negatīvu ietekmi uz to kvalitāti (nomidīšana, sadzīves atkritumi, eutrofikācija un tai sekojoša pārkrūmošanās, invazīvās sugas)

Ventspilī ir 5 zaļās zonas, kuras definē kā parkus, t.sk. arī Jūrmalas parks, kurš piekļaujas apsekotajai teritorijai. Jūrmalas parks robežojas ar Baltijas jūras krasta aizsargjoslu, tā izbūvē daļēji izmainīta teritorijas ekosistēma, ierīkota meliorācijas sistēma ar novadgrāvjiem un dīķiem, izbūvēti celiņi un ierīkoti zālāji.

Apsekotās teritorijas raksturojums.

Apsekotā teritorija ~ 49,76 ha saskaņā ar teritorijas plānojuma iedalījumu atrodas 5.apbūves teritorijā - "Vasarnīcu rajons". Tā ir pilsētas teritorija Baltijas jūras piekrastē, Jūrmalas parka tuvumā, izcili ainaviskā dabas vidē, kas vēsturiski izveidojusies kā vasarnīcu apbūves teritorija. Dabas aizsardzības pārvaldes dabas datu pārvaldības sistēmā OZOLS apsekojamajā teritorijā plašā joslā atzīmēts Eiropas Savienības aizsargājams biotops "Mežainas piejūras kāpas" (2004. gada informācija). Meža zemju īpašniekiem, noslēdzot vienošanos ar Dabas aizsardzības pārvaldi, ir brīva pieeja dabas informācijai par saviem īpašumiem. Arī 2005. gadā sagatavotie ekspertu slēdzienā satur norādnes uz biotopa esamību teritorijā, detalizēti analizējot augu sabiedrības un sugu sastāvu.

Teritorijā ir samērā daudzi neapbūvēti zemes gabali. Lielākā daļa iedzīvotāju dzīvo vienģimeņu vai divģimeņu dzīvojamās mājās. Samērā lielā platībā ir dabas teritorijas ar priežu audzēm. Apsekošanas laikā konstatētie aizsargājamie biotopi un sugas atzīmēti 2.pielikuma kartē.

Apsekojamā teritoriju var iedalīt vairākās atšķirīgās zonās.

1) Apstādījumu teritorija.

Starp Akvaparku, Parka ielu un Medņu ielu jau 60.gados ierīkoti stādījumi (piemēram, papeles *Populus sp.*, bērzi *Betula pendula*). Saglabājušies atsveišķi lielu diemsnīju koki, piemēram, liela papele Parka ielas malā (diametrs ~ 80 cm). Stādījumi laika gaitā papildināti, stādīti sarkanie ozoli *Quercus rubra*, spirejas *Spiraea sp.*, pīlādži *Sorbus sp.*, segliņi *Euonymus verrucosa*, kārkli *Salix sp.*, u.c., Parkā izvietoti arī tēlniecības darbi, zālājs tiek pļauts. Aizsargājamās koku vai krūmu sugas* vai koki, kas atbilstu īpaši aizsargājama dabas pieminekļa statusam,*** teritorijā nav konstatēti.

2) Zona starp Jūrmalas parku un kāpu zonu.

Daļā teritorijas starp Jūrmalas parku un Kāpu promenādi dabiskie biotopi būtiski pārveidoti, izmainot hidroloģisko režīmu, ierīkojot celiņus un pielietojot parkam atbilstošu apsaimniekošanu.

Parka ielas malā papeļu stādījums mistrojumā ar dabiski izaugušām apsēm (*Populus tremula*), biezs krūmu stāvs, ko veido baltais grimonis (*Cornus alba*). Krūmos tiek izgāztas apstādījumos sagrābtās lapas, kas negatīvi ietekmē dabisko zemsedzi, bagātina augsni un vecina intensīvāku krūmu augšanu. Tālāk paralēli Kāpu promenādei rietumu virzienā ir zālāja josla ar kanu priedēm (*Pinus mugo*), aiz kuras līdz mazbānīša sliekšnim ir periodiski pārmitra krūmāju josla, kurā ir liela krūmu un koku sugu daudzveidība (aug parastā irbene *Viburnum opulus*, upenes *Ribes nigrum*, melnais plūškoks *Sambucus nigra*, pīlādzis *Sorbus aucuparia*, Eiropas sausserdis *Lonicera xylosteum*, kārkli *Salix sp.*, melnalkšņi *Alnus glutinosa* un jaunas apses). Aizsargājamās sugas* vai koki, kas atbilstu īpaši aizsargājama dabas pieminekļa statusam***, teritorijā nav konstatēti. Dabas datu pārvaldības sistēmā (turpmāk – DDPS) OZOLS zonas D daļā, kur beidzas Kāpu promenāde un atzarojas celiņš diķa virzienā, ir ieraksts par

aizsargājamo augu sugu atradnēm (informācija datēta ar 1995.gadu) – Gmelina alise *Alyssum gmelinii* un jūrmalas augstīnš *Centaurea litoralis* (2.pielikumā 1.punkts). Apsekošanas laikā netika konstatētas.

3) Zona starp jūrmalas parka D galu, Piejūras kempingu un Mētru ielu.
Apbūve Mētru ielā neietilpst vērtētajā teritorijā.

Zonas robeža ar Baltijas jūras krasta kāpu aizsargzonu ir plānotais Kāpu promenādes turpinājums. Apsekošanas laikā plānotās promenādes trase dabā precīzi nav identificējama, bet paredzams, ka tā šķērsos dabisku Eiropas Savienības nozīmes aizsargājamo biotopu “Mežainas piejūras kāpas” (kods 2180), kas vienlaicīgi ir arī Latvijas īpaši aizsargājams biotops “Mežainas piejūras kāpas” (turpmāk tekstā – aizsargājams biotops** “Mežainas piejūras kāpas”). Teritorijā viegli viļņots kāpu reljefs, mākslīgi veidoti samērā jauni priežu stādījumi, kas mozaīkveidā mijas ar atklātām vietām. DDPS OZOLS atzīmēta 1992.gadā konstatētā aizsargājamā Lēzeļa vīrcele *Linaria loeselii* (x=351435; y=362972). Veicot biotopa pārveidošanas darbus, atradne jāuzmeklē un jāveic pasākumi, lai to saglabātu, viens no varinātiem ir aizsargājamā auga pārstādīšana netraucētos apstākļos. Apsekošanas laikā atradne netika konstatēta.

Starp kāpu reljefu un labiekārtoto celiņu periodiski pārmitra jaunu melnalkšņu audze ar samērā biezu krūmu stāvu. Biotopa josla turpinās aiz celiņa austrumu virzienā zonā starp mazbānīša sliežu ceļu un kadastra robežu.

Teritorija periodiski mitra, agrāk, iespējams, bijusi vēl mitrāka. Tiek cirsti krūmi, valdaudzē melnalkšņi, apmēram 80 gadus veci. Zemsedzē pilsētas bitenes *Geum urbanum*, klinšu kaulenes *Rubus saxatilis*, podargas gārša *Aegopodium podagraria*, zemzālīte *Luzula pilosa*, Roberta gandrene *Geranium robertianum*, vīgrīze *Filipendula ulmaria*, zaķskābene *Oxalis acetosella*. Pirms apsaimniekošanas un hidroloģiskā režīma izmaiņš, iespējams, mežaudze atbildusi aizsargājamam aluviālā meža biotopam.

Tajā pašā laikā mežaudze ir dabiska mežaino kāpu kompleksa mitrā komponente, kas ietver slapjus vai periodiski mitrus mežus strapkāpu ieplakās, tāpēc tiek ietverta aizsargājamā biotopā “Mežainas piejūras kāpas”.

Visa pārējā apsekotā teritorija līdz Mežaparka ielai, t.sk. priežu sausieņu mežaudzes mežaudzes zonā starp mazbānīša sliežu ceļu un kadastra robežu uz D no iepriekš minētās melnalkšņu audzes un gājēju takas apkārtnē, atbilst tipiskam aizsargājamam biotopam** “Mežainas piejūras kāpas”. Konstatēta aizsargājamās smiltāju nelīdzenības *Dianthus arenarius* ssp. *arenarius* atradne, (x=351507, y=362936) neliela, bet vitāla populācija – divi vidēja lieluma vasarā ziedējuši ceri, atradnē ir ilgstošai pastāvēšanai pietiekošs īpatņu skaits, tā atrodas dabiskos, sugai piemērotos un optimālos vides apstākļos, tiešas negatīvas ietekmes apsekošanas laikā nav konstatētas un paredzams, ka konstatētie augi konkrētajās vietās, ja netiek mainīti vides apstākļi, var augt un veidot sēklas ilgstoši.

Biotops “Mežainas piejūras kāpas” šajā zonā samērā daudzveidīgs, reljefs viegli viļņots, aug jaunu priežu grupas, gan ir bioloģiski veci koki, īpaši starp taku un Baltijas jūras aizsargzonu izteiksmīga mozaīkveida ainava ar pelēkās kāpas laukumiem, vilku kārklu *Salix rosmarinifolia* un zilgano ķelēriju *Koeleria glauca*.

Abpus dzelzceļa līnijas viegli viļņots, dabisks kāpas reljefs ar aizsargājamam biotopam** “Mežainas piejūras kāpas” raksturīgu, skraju pieaugušu priežu kokaudzi un tipisku veģētāciju (aug sūna Šrēbera rūsa *Pleurozium schreberi*, mellenes *Vaccinium myrtillus*, aitu auzene *Festuca ovina*, nārbulis *Melampyrum* sp., liektā sariņsmilga *Deschampsia flexuosa*, divzobe *Dicranum scoparium*, ķērpji *Cladonia*

ssp., parastais virsis *Calluna vulgaris*, mazais māršils *Thymus serpyllum*, zilganā kelērija *Koeleria glauca*, tumšsarkanā dzeguzene *Epipactis atrorubens*).

Veidojas dažādvecuma audzes struktūra ar atvērumiem. Sastopami daži pilsētu eitroficētiem priežu mežiem raksturīgi krūmi (sniegoga, spožā klintene, Eiropas sausserdis), bet zemsedzes veģetāciju eitrofikācija vēl nav ietekmējusi. Teritorija vērtējama kā tipisks vidējas kvalitātes aizsargājams biotops** "Mežainas piejūras kāpas".

Starp Mežaparka ielu un Mētru ielu reljefs samērā līdzens, lielāka eitrofikācijas ietekme - salīdzinoši biežs krūmu stāvs, dominē parastais pīlādzis *Sorbus aucuparia*, arī parastā kļava *Acer platanoides*, jauni ozoli *Quercus robur*. Zemsedzē biotopam** "Mežainas piejūras kāpas" tipiskās sugas, samērā daudz aug liektā sariņsmilga. Iestaigātas taciņas malā konstatēta sūna zilganā baltsamtīte *Leucobrium glaucum* (2.pielikuma kartē 2.punkts, x=351892, y=362570) (iekļauta Eiropas Padomes direktīvas 92/43/EEK „Par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību” 5.pielikumā “Kopienai nozīmīgas dzīvnieku un augu sugas, kuru īpatņu ieguvei savvaļā un izmantošanai var piemērot apsaimniekošanas pasākumus”). Biotopa uzturēšanai ieteicama regulāra krūmu ciršana, nocirsto materiālu aizvācot no audzes.

4) Zona starp Mētru, Grīšļu un Vasarnīcu ielu.
Apbūvētā teritorija netiek vērtēta.

Teritorijā līdzens reljefs, dominē zālājs ar atmatai raksturīgām augu sugām, tiek pļauts. Aizsargājamas sugas* vai koki, kas atbilstu īpaši aizsargājama dabas pieminekļa statusam***, teritorijā nav konstatēti.

Izklaidus sastopamas vidēja vecuma priedes, atsevišķi koki ar lielākām dimensijām, krūmu puduri (sniegoga, kārkli). Bioloģiskās daudzveidības uzturēšanai teritorijā un arī anavīskiem mērķiem ieteicams saglabāt priedes, kuru caurmērs 1,3 m augstumā no sakņu kakla ir lielāks par 35 cm.

5) Meža teritorijas apsekojamā zemes gabala DR malā

Zona samērā daudzveidīga, ietver gan degradētas bijušās militārās teritorijas, gan periodiski pārmitru lapu koku audzi, gan tipiskus mežaino kāpu biotopus un bioloģiski vecas priedes. Bijušās militārās teritorijas, kuru apbūve gandrīz pilnībā nojaukta, raksturo dabiskās vides degradācija un bojājumi – reljefa un augu valsts pārveidojumi, drupas, laukumu atliekas, militāro pazemes būvju, bunkuru un atsevišķi militāro virszemes būvju paliekas. Daļai militāro būvju palieku varētu būt savdabīga kultūrvēsturiska – militārā mantojuma vērtība, jo šīm būvēm ir bijusi ievērojama nozīme Otrā Pasaules

kara notikumos, kā arī Latvijas vēsturē, sākot no 1939.gada. Piemēram, iespējama krasta aizsardzības artilērijas bateriju un komandpunkta torņa izmantošana tūrismam vai kultūrizglītībai.

Grīšļu ielai pieguļošajā zonā pēc militāro objektu nojaukšanas izveidojies skrajš priežu mežs. Izklaidus ir vecas, zarainas priedes, 2 lieli sausokņi, kā arī saglabājušies padomju armijas veidotie apstādījumi, piemēram, neliela celiņa kokveida karagānu *Caragana arborescens* apstādījums.

Uz vienas no priedēm veco koku grupā konstatētas īpaši aizsargājamās vaboles* priežu sveķotājkoksngrauža (*Nothorhina punctata*) darbības pēdas, koku ieteicams saglabāt (x=351502, y=362237). Šādās dzīvotnēs vaboles dzīvo ilgstoši, vairākās paaudzēs pat gadu desmitus. Pieredze liecina, ka arī apbūvētās teritorijās, piemēram, Jūrmalā, piemērotie koki tiek apdzīvoti.

Teritorijas Z daļā starp Grīšļu ielu un Baltijas jūras krasta kāpu zonu bijusi militārā apbūve, iespējams, būtiski pārveidots reljefs, ieplakas un pauguri, aizaug ar kārklēm, baltalkšņiem un jaunām priedēm, saglabājušies lielāku dimensiju apļveida šahta.

Tālāk uz D lēzenā ieplakā izveidojusies apšu un melnalkšņu jaunaudze. Bijis blīvs krūmu stāvs, kādreiz izcirsts, bet atkal ir saaudzis. Dominē Eiropas saussēdis *Lonicera xylosetum*, aug arī ievas *Padus avium*, alpīnā vērene *Ribes alpinum*. Starp iepriekš minēto degradēto teritoriju un lapu koku audzi ir vairākas lielu dimensiju priedes (x=351343, y=362432), kuras ieteicams saglabāt. Mezžaudze izveidojusies reljefa pazeminājumā, un gan reljefa ieplakas, gan pioniersugu kokaudzes starpkāpu ieplakās tiek ietvertas aizsargājamā biotopa** "Mežainās piejūras kāpas" kompleksā. Uz D no lapu koku audzes ieplakā jaunu priežu audze, kurā arī krūmu stāvā dominē Eiropas saussēdis. Vēl tālāk D virzienā, aiz iebraukta ceļa uz pludmali un aizaugoša diķa, D virzienā līdzenajā pazeminājumā starp kāpu un Baltija jūras aizsargzonu arī pārejās kokaudzes veido vidēja vecuma priedes ar izteiktu krūmu stāvu. Nelielu audzi veido savdabīgas, kroplīgas, samērā jaunas priedes, iespējams, to ieaudzēšanai izmantots nepiemērots sēklas materiāls.

Vasarnīcu ielas virzienā pēc reljefa pazeminājuma sākas aizsargājamam biotopam** "Mežainās piejūras kāpas" tipisks, reljefs, kokaudze un sugu sastāvs. Vietām senāk ir dedzis, izklaidus aug bioloģiski vecas, ekoloģiski vērtīgas priedes ar gludu mizu, audzei dažādvecuma struktūra, atvērumi un laucītes ar jaunu priežu grupiņām, biotopa kvalitāte ļoti laba (kartē šī zona uzsvērtā ar zaļu iekrāsojumu). Ir vairākas bioloģiski vērtīgas, vecas, lielu dimensiju priedes (x=351325, y=362241) vai to grupas (x=351325, y=362205).

Konstatēta īpaši aizsargājamā* smiltāju nelīdzenība *Dianthus arenarius ssp. arenarius* (x=351321, y=362204), trīs nelieli augi ceri ar vasarā ziedējušiem īpatņiem.

Apsektās teritorijas dienvidu daļā kadastra Nr.27000090620 teritorijā ir bijusī armijas apbūves zona, degradēta teritorija ar ēku un ceļu paliekām.

Zemesgabalu ar kadastra Nr.27000090619 un 27000090621 teritorijā ir vidēja vecuma un pieaugušas priežu audzes viegli viļņotā reljefā sausos augšanas apstākļos. Vietām raksturīgs samērā attīstīts krūmu stāvs, kas atsevišķās vietās bijis izcirsts.

Zemsedzē piekrastes boreāliem, vidēji auglīgiem mežiem raksturīgās sugas (kinšu kaulene *Rubus saxatilis*, pūkainā zemzālīte *Luzula pilosa*, meža zemene *Fragaria vesca*, zaļskābene *Oxalis acetosella*, mellene *Vaccinium myrtillus*).

Teritorija vērtējama kā eitroficēts vidējas kvalitātes aizsargājams biotops**
"Mežainas piejūras kāpas" 2180.

Slēdziens:

1. Teritorijas lielākā vērtība ir piejūrai raksturīgais kāpu reljefs un tipiskais veco priežu mežs ar labi attīstītu kokaudzes struktūru un raksturojošo, ar mežu saistīto, sugu kopu. Īpaši nozīmīgas kā aizsargājamu sugu potenciālas dzīvotnes ir bioloģiski vecās lielo dimensiju priedes.

Daļa no apsektās teritorijas atbilst aizsargājamam biotopam** - Eiropas Savienības nozīmes biotopam „Mežainas piejūras kāpas” (kods 2180), kas vienlaicīgi ir arī Latvijas īpaši aizsargājamais biotops „Mežainas piejūras kāpas” (1.8.) saskaņā ar Ministru kabineta 2000.gada 5.decembra noteikumiem Nr.421 „Noteikumi par īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu”. Vietām biotops nepārprotami satur arī cita īpaši aizsargājama biotopa „Veci vai dabiski boreāli meži” pazīmes, kas attiecas uz tā dabisko struktūru un vecajiem kokiem.

Aizsargājamais biotops** „Mežainas piejūras kāpas” Latvijā veido apmēram 6,5% no biotopa kopplatības Ziemeļeiropas. Gan pastāvīgi vai periodiski mitras (vai pārmitras) reljefa ieplakas, gan pioniersugu kokaudzes starpkāpu ieplakās tiek ietvertas aizsargājamā biotopa kompleksā. Boreālajā Biogeogrāfiskajā reģionā tas uzskatāms par ļoti augstu rādītāju tik mazai valstij, kāda ir Latvija, un nozīmē arī būtisku atbildību tā saglabāšanā. Salīdzinoši augsto biotopu sastopamību nosaka vēsturiskie geomorfoloģiskie apstākļi Latvijā, jo īpaši - Baltijas jūras vēsturiskā attīstība. Salīdzinoši ar citām Eiropas valstīm, Latvijā mežainās jūrmalas kāpas nav būtiski pārveidotas un veido vizuāli augstvērtīgu, Latvijai raksturīgu piejūras ainavu. Tajā pašā laikā tam ir augsta un daudzveidīga sociālekonomiska nozīme: rekreācijā, sportā, tūrismā, vissezonas un sezonas ēku būvniecībā u.c.

Piejūras zemienē mežainās piejūras kāpas atrodas salīdzinoši platā joslā. Visā pasaulē šo biotopu izplatība un kvalitāte ir būtiski samazinājusies dabisku, bet lielāko tiesu antropogēnu faktoru ietekmē. Latvija ir viena no retajām Eiropas valstīm, kur šie biotopi vēl ir sastopami un saglabājušies salīdzinoši maz traucēti. Šis ir samērā rets biotops, aizņem 0.9% no Latvijas sauszemes platības jeb 60 000 ha kopplatībā (2013.gada dati), bet tā kvalitāte ir ļoti dažāda.

2007.gadā, izvērtējot Eiropas Savienības direktīvas 92/43/EEC “Par dabīgo biotopu savvaļas augu un dzīvnieku sugu aizsardzību” ieviešanu Latvijā, biotopa aizsardzības stāvoklis tika vērtēts kā stabils. Bet nākošajā, 2013.gada ziņojumā, ņemot vērā dažādu ietekmju pastiprināšanos uz dabiskajām dzīvotnēm, biotopa kopējais aizsardzības stāvokļa vērtējums ir “nelabvēlīgs-slikts” ar tendenci pasliktināties, tieši tāpat novērtētas biotopa nākotnes izredzes, kā arī funkcijas un struktūras. Kā nozīmīgi draudi minēta mežu ciršana kailcirtēs (t.i. arī meža zemju transformācija) un antropogēni radīta biotopu sadrumstalošana.

2. Vairākās vietās konstatēta īpaši aizsargājamā* augu suga smiltāju nelīķe *Dianthus arenarius ssp. arenarius*, kuras atradnes jā saglabā. Smiltāju nelīķe ir tipisks mežaino kāpu augs, kura aizsardzība Latvijā 2007. gadā tika vērtēta kā labvēlīga. Ņemot vērā biotopa aizsardzības stāvokļa pasliktināšanos, ir likumsakarīgi, ka arī sugas aizsardzības stāvoklis pasliktinās – 2013. gada ziņojumā tās aizsardzības stāvoklis vērtēts kā “nelabvēlīgs-nepietiekams” ar stabili tendenci, kas liecina, ka uzlabošanās nenotiek. Sugas populācijas lielums valstī vērtēts no 150 000 līdz 250 000 indivīdu, t.sk. aizsargājamās teritorijās 120 000–190 000 indivīdu.

3. Konstatētas īpaši aizsargājamās vaboles* priežu sveķotājkoksngrauža *Nothorhina punctata* darbības pēdas, koku ieteicams saglabāt (x=351502, y=362237).

4. Konstatēta sūna zilganā baltsamtīte *Leucobrium glaucum*, kura iekļauta Eiropas Padomes direktīvas 92/43/EEK „Par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību” 5. pielikumā “Kopienai nozīmīgas dzīvnieku un augu sugas, kuru īpatņu ieguvei savvaļā un izmantošanai var piemērot apsaimniekošanas pasākumus”. Sugas dzīvotņu stāvoklis un nākotnes izredzes 2013. gadā tiek vērtēts kā “labvēlīgs”, tomēr sugas populācijas stāvoklis un kopējais labvēlīgas aizsardzības stāvoklis vērtēts kā “nelabvēlīgs-nepietiekams” ar tendenci pasliktināties.

* saskaņā ar Ministru kabineta 2000. gada 14. novembra noteikumiem Nr. 396 „Noteikumi par īpaši aizsargājamo sugu un ierobežoti izmantojamo īpaši aizsargājamo sugu sarakstu”.

** saskaņā ar Ministru kabineta 2000. gada 5. decembra noteikumiem Nr. 421 „Noteikumi par īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu” un ar Vides ministra 2010. gada 15. marta rīkojumu Nr. 93 apstiprināto noteikšanas metodiku „Eiropas Savienības aizsargājami biotopi Latvijā”.

*** saskaņā ar Ministru kabineta 2010. gada 16. marta noteikumiem Nr. 264 „Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi”, 2. pielikums.

Atzinums sagatavots uz 7 (septiņām) lapām.

Pielikumā:

1. Apsēkotās teritorijas karte – 1 lp;
2. Konstatētās dabas vērtības – 1 lp.

08.12.2015.

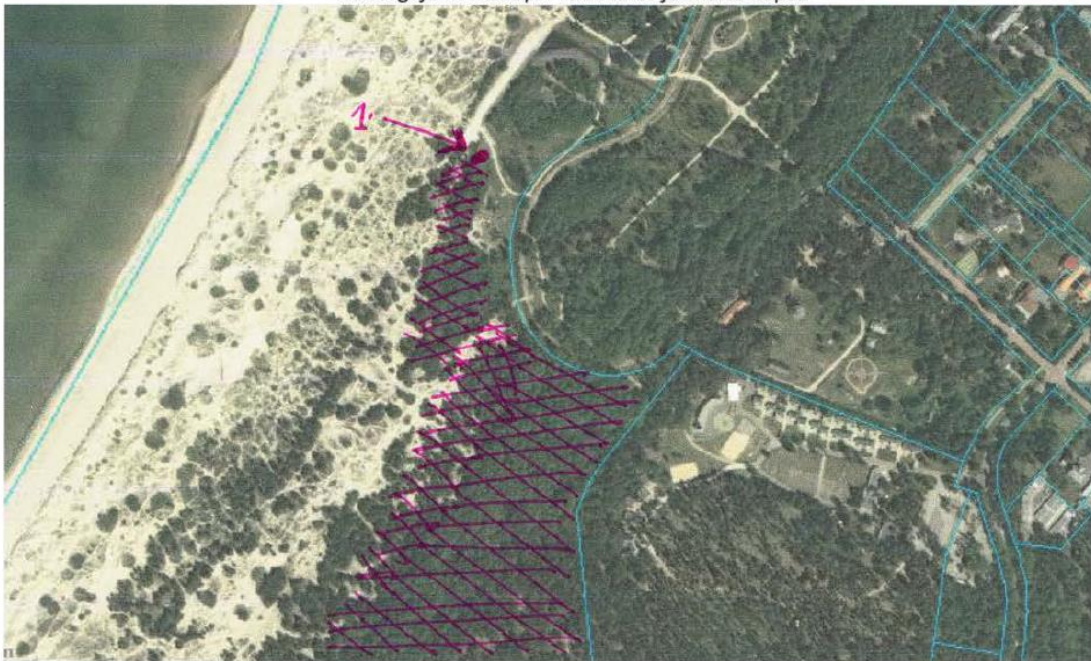
Sandra Ikauniece, eksperte par
vaskulārajiem augiem, sūnām, ķērpjiem,
mežiem un virsājiem, purviem.
(Sertifikāta Nr. 044, izdots 03.12.2010.)

Apsekošās teritorijas
karte ar
sadalījuma zīmē

S. Indanices asperata
sledzienna
16.11.15.

2. Pielikums S.Ikaunieces 16.11.2015. slēdzienam par Ventspils pilsētas daļu;
aizsargājams biotops "Mežainas jūrmalas kāpas"

2.2. 2016.gada septembra vērtējums

Grupai 93

Reģ. Nr. LV50103129191
Adrese: Kr. Barona iela 3-4,
Rīga, LV-1050

Eksperta atzinums

Par aizsargājamo augu sugu
ekspertīzi Ventspils pilsētas dienvidrietumu daļā

Apsekotā teritorija: Ventspils pilsētas dienvidrietumu daļa starp Baltijas jūru - pilsētas administratīvo robežu - Vasarnīcu ielu - zemesgabala Vasarnīcu ielā 56 robežu - Parka ielas turpinājumu 49,7554 ha kopplatībā (apsekotās teritorijas karte 1.pielikumā).

Teritorijas statuss: Pilsētas teritorija, robežojas ar Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes un krasta kāpu aizsargjoslu; daļa teritorijas atrodas kapsētas aizsargjoslā.

Apsekošanas datums: 2016. gada 12. un 22.septembris.

Laika apstākļi: saulains, bez nokrišņiem, gaisa t° ap 17° C.

Laiks: no plkst. 12.00 līdz 17.00 un no plkst. 11.00 līdz 16.00.

Izpētes metodes:

Vienlaidus apsekošana, fotofiksācija. Nogabalu analīze balstīta uz pieejamo literatūru attiecībā uz mežu ekoloģisko izvērtēšanu, t.sk., Ek T., Suško U., Auziņš R. Mežaudžu atslēgas biotopu inventarizācija. Metodika. VMD; A.Auniņš (red.) "Eiropas Savienības aizsargājamie biotopi Latvijā. Noteikšanas rokasgrāmata", LDF, 2013. (2.precizētais izdevums). Papildus izmantota Dabas aizsardzības pārvaldes dabas datu pārvaldības sistēmā OZOLS pieejamā informācija. Izmantota informācija no Ventspils pilsētas teritorijas plānojuma 2006.-2018. gadam ar grozījumiem (pieejams interneta resursos), apsekojamās teritorijas detālplānojums teritorijai "Starp Baltijas jūru-pilsētas administratīvo robežu-Vasarnīcu ielu-zemesgabala Vasarnīcu ielā 56 robežu-Parka ielas turpinājumu" pašreizējās izmantošanas karte un plānotās (atļautās) izmantošanas karte (2007., SIA "Nams"), apsekojamās teritorijas topogrāfiskā karte "Dabas pamatnes izpētes rezultāti" (2007.gads, SIA "Nams") un izpētes eksperta slēdzieni no 3.pielikuma (2005.gads). Tāpat ņemta vērā informācija par aizsargājamām sugām no M.Laiviņa 20.05.2016. eksperta atzinuma par biotopu un augu sugu sastāvu Ventspils pilsētas Dienvidrietumu rajonā Vasarnīcu ielā 58 (kadastra Nr. 2700 009 0604).

Ziņojumi par aizsargājamo sugu stāvokli pieejami

<http://bd.eionet.europa.eu/article17/reports2012/species/report/?period=3&group=Vascular+plants&country=LV®ion=>

Izmantots arī S.Ikaunieces 08.12.15. eksperta atzinums Ventspils pilsētas domei "Par biotopu ekspertīzi Ventspils pilsētas dienvidrietumu daļā", kurā aprakstīti un atzīmēti konstatētie aizsargājamie meža biotopi** iepriekš minētajā teritorijā.

Atzinuma sniegšanas mērķis: Veikt aizsargājamo augu sugu izpēti norādītajā teritorijā.

Vispārīgs pētāmās teritorijas raksturojums

Ventspils atrodas pie Ventas upes ietekas Baltijas jūrā, bijušās Litorīnas lagūnas ziemeļu daļā. Zemes virsma pilsētā vidēji ir tikai par 3-5 m augstāka par pašreizējo jūras līmeni, no jūras to atdala kāpu josla. Lielu pilsētas daļu aizņem dabiskas ekosistēmas (45%), galvenokārt meži, purvi un pļavas Stalddenē, Maurciemā un lidlauka apkārtnē. Pilsētā ir samērā nabadzīga smilts un mālsmilts augšnes, augu valsts samērā nabadzīga, mežu teritorijās pārsvarā sastopamas priežu audzes (87% no mežaudzēm), kurās dominē vidēja vecuma koki, bet sastopamas arī atsevišķas audzes ar vairāk nekā 200 gadus vecām

priedēm. Meži izvietoti lielākoties pilsētas ziemeļu daļā gar Baltijas jūras krastu, tiem ir daudzfunkcionāls raksturs. Dažāda vecuma lapu koku, piemēram, melnalkšņu, audzes atzīmētas kā vērtīgas, īpaši to vienlaidus platības, un to nozīmīga funkcija ir nodrošināt daudzu floras un faunas sugu izplatīšanos. Pilsētas meži ir pakļauti intensīvai antropogēnai slodzei, kas atstāj negatīvu ietekmi uz to kvalitāti (nomīdīšana, sadzīves atkritumi, eutrofikācija un tai sekojoša pārkrūmošanās, invazīvās sugas)

Ventspilī ir 5 zaļās zonas, kuras definē kā parkus, t.sk. arī Jūrmalas parks, kurš piekļaujas apsekotajai teritorijai. Jūrmalas parks robežojas ar Baltijas jūras krasta aizsargjoslu, tā izbūvē daļēji izmainīta teritorijas ekosistēma, ierīkota meliorācijas sistēma ar novadgrāvjiem un dīķiem, izbūvēti celiņi un ierīkoti zālāji.

Apsekotās teritorijas raksturojums un konstatētās aizsargājamās sugas.

Apsekotā teritorija ~ 49,76 ha saskaņā ar teritorijas plānojuma iedalījumu atrodas 5.apbūves teritorijā - "Vasarnīcu rajons". Teritorijā ir samērā daudzi neapbūvēti zemes gabali. Samērā lielā platībā ir dabas teritorijas ar priežu audzēm.

Apsekošanā pievērsta uzmanība vaskulārajiem augiem un krūmiem, ņemot vērā informāciju, ka Rietumlatvijā Piejūras zemienē var būt sastopamas vairākas retas krūmu sugas. Dabas datu pārvaldības sistēmā (turpmāk – DDPS) OZOLS teritorijas dienvidu daļā, kur beidzas Kāpu promenāde un atzarojas celiņš dīķa virzienā, ir ieraksts par aizsargājamo augu sugu atradnēm (informācija datēta ar 1995.gadu) – Gmelina alise *Alyssum gmelinii* un jūrmalas augstīņu *Centaurium littorale*. Minētās sugas šajā vietā netika konstatētas ne 2015.gadā, ne arī šajā apsekošanas laikā, teritorijas zemsedze būtiski ietekmēta, veicot labiekārtošanas darbus. Tāpat DDPS OZOLS atrodami ieraksti par teritorijā vairākās vietās konstatētu Pallasa sausserdi *Lonicera pallasii* (dati no 1992.gada).

Piekrastes biotopos teritorijā ar kadastra Nr.27000090604 M.Laiviņš ir atzīmējis 6 īpaši aizsargājamo sugu atradnes: Lēzela lipare *Liparis loeselii*, Gmelina alise *Alyssum gmelinii*, pļavas silpurenī *Pulsatilla pratensis*, jūrmalas augstīņu *Centaurium littorale*, jūrmalas dedestīņu *Lathyrus maritimus*, sīkziedu plaukšķeni *Silene borysthena* (vairāk informācijas M.Laiviņa slēdzienā).

Apsekošanas laikā konstatētas sekojošas aizsargājamās augu sugas:

1) Pallasa sausserdis *Lonicera pallasii*

Apsekošanas laikā samērā daudzās vietās konstatētas Pallasa sausserža audzes un atsevišķi īpatņi.

Pallasa sausserdis Latvijā ir reti sastopams, galvenokārt piejūrā, īpaši Kurzemē. Ierakstīts Baltijas jūras reģiona Sarkanajā grāmatā un Latvijas Sarkanajā grāmatā 3.kategorijā. Parasti aug dažādos mežos pamežā, purvos un kāpās gan kā atsevišķi krūmi, gan krūmu grupas. Visā ZA Eiropā izplatīts reti un nevienmērīgi.

1.attēls. Pallasa sausserdis *Lonicera pallasii* starp Kāpu promenādi un pelēko kāpu biotopu.

Tālāk tabulā dota virkne atradņu, bet, ņemot vērā to, ka suga ir izklaidus sastopama lielā daļā apsekotās teritorijas, visticamāk, ka ne visi īpatņi un grupas ir fiksēti ar koordinātēm.

Nr.	X	Y	Piezīmes
1.	351867	363124	Izklaidus ~ 0,5 ha platībā; nesen ir bijusi veikta ciršana, izveidojušies jauni dzinumi.
2.	351634	363376	Krūmu joslā starp kāpu un ceļu vairāki krūmi; izklaidus sastopami visā zonā līdz krūmu joslu šķērsojošajam celiņam uz

			jūru.
3.	351481	363135	2 nelieli krūmi
4.	351496	363125	1 neliels krūms
5.	351460 līdz 351457	363018 līdz 362963	Atsevišķi krūmi izklaidus zonā starp koordinātēm
6.	351508	362933	Zona ar nelieliem sausseržu krūmiņiem izklaidus zem priedēm, abās celiņa pusēs, arī uz jūras pusi kāpā.
7.	351458	362826	Vairāki krūmi. Sastopams arī visā zonā starp dzelzceļu un celiņu
8.	No 351453 līdz 351858	No 362764 līdz 362544	Izklaidus ceri visā priežu meža zonā uz D starp dzelzceļu, Piejūras kempingu un Mētru ielu
9.	Centra koordināte 351605	Centra koordināte 362710	Izklaidus ceri visa teritorijā dzelzceļa sliežu ielokā, kur priežu apaugums
12.	Centra koordināte 351949	Centra koordināte 362553	Zona - Meža teritorijā starp ielu un ēku apbūvi izklaidus atsevišķi krūmi.
11.	Plaša zona sākot no 351520 līdz 351257	Plaša zona sākot no 362335 līdz 361884	Plašas meža teritorijas apsekojamā zemes gabala DR malā starp Vasarnīcu ielu un jūru.

2) Zviedrijas pīlādzis *Sorbus intermedia*

Vairākās vietas konstatēti atsevišķi Zviedrijas pīlādža *Sorbus intermedia* eksemplāri. Starp Kāpu promenādi un mežu, lauces malā aiz kalnu priedēm (meža malā) konstatēti vairāki gan lielāki, gan mazāki eksemplāri.

Zviedrijas pīlādzis ir Baltijas jūras reģiona endēms augs, izpaltīts šaurā joslā Skandināvijas dienviddaļā un Baltijas jūras austrumu un dienvidu piekrastē. Sastopams kā atsevišķi koki un koku grupas kāpu mežos, krūmājos jūras tuvumā. Latvijā reti, galvenokārt Kurzemē jūras piekrastē, nereti kultivēts apstādījumos citās valsts vietās.

2.attēls. Zviedrijas pīlādzis *Sorbus intermedia* mežmalā.

Nr.	X	Y	skaits	piezīmes
1.	351678	363366	4	3-5 m augsti nelieli koki, meža malā
2.	351700	363393	1	Lielāks koks nekā pārēji tuvumā sastopamie
3.	351727	363421	2	Nelieli koki
4.	351758	363483	3	Nelieli koki
5.	351527	362930	4	Jauni, nelieli kociņi
6.	351303	362273	Puduris	Jauni, nelieli kociņi veca karjera malā

3) Smiltāju nelīķe *Dianthus arenarius ssp.arenarius*

Vairākas smiltāju nelīķes *Dianthus arenarius ssp.arenarius* atradnes norādītas jau S.Ikaunieces 08.12.15. eksperta atzinumā (Atradnes x=351507, y=362936 un x=351321, y=362204). Tajā pašā slēdzienā sniegta sugas aizsardzības stāvokļa raksturojums, kurā minēts, ka smiltāju nelīķe ir tipisks mežaino kāpu augs, kura aizsardzība Latvijā 2007.gadā tika vērtēta kā labvēlīga. Ņemot vērā biotopa aizsardzības stāvokļa pasliktināšanos, ir likumsakarīgi, ka arī sugas aizsardzības stāvoklis pasliktinās – 2013.gada ziņojumā tās aizsardzības stāvoklis vērtēts kā “nelabvēlīgs-nepietiekams” ar stabilu tendenci, kas liecina, ka uzlabošanās nenotiek. Sugas populācijas lielums valstī vērtēts no 150000 līdz 250000 indivīdu, t.sk. aizsargājamās teritorijās 120000-19000 indivīdu.

Apsekošanas laikā 2016.gadā konstatētas vēl vairākas atradnes, parasti katrā atradnē ir vairāki augi ceri.

Nr.	X	Y	Piezīmes
1.	351507	362902	Atradne 0,5 m ² , vairāki ceri, 3 ceri tuvu celiņam, esošā apsaimniekošana neapdraud.
2.	351465	362856	Atradne 1 m ² , vairāki ceri.
3.	351507	362676	Atradne 0,5 m ² , dzelzceļa uzbēruma nogāzē
4.	351399	362564	Atradne 0,5 m ²
5.	351407	362553	Vairāki nelieli ceri
6.	351391	362515	Atradne ~ 50x50 cm
7.	351424	362539	Atradne 1,5 m ²
8.	351403	362534	Atradnē 5 ceri
9.	351524	362965	3 ceri. Izklaidus arī tālāk uz D atsevišķi ceri
10.	351499	362876	Atradne 20x20 cm
11.	351493	362707	Atradne 15x15 cm
12.	351498	362661	Atradne 30x30 cm
13.	351311	362273	Atradne 20x20 cm
14.	351258	362258	3 atradnes, laukumi vidēji 30x30 cm; starp karjera bedri un kāpām.
15.	351251	362112	Atradne 20x20 cm
16.	351219	362044	Atradne 20x20 cm

4) Pļavas silpūrene *Pulsatilla pratensis*.

Latvijā nevienmērīgi izplatīta, Piejūras zemienē diezgan bieži, pārējā Latvijas teritorijā diezgan reti. Parasti veido skrajas audzes kāpās, sausos priežu mežos, smilšainās nogāzēs. Ierakstīta Baltijas jūras reģiona Sarkanajā grāmatā un Latvijas Sarkanajā grāmatā komerciāli apdraudēto sugu kategorijā.

Nr.	X	Y	Piezīmes
1.	351489	362889	1 cers
2.	351471	362626	3 ceri
3.	351500	362575	1 cers
4.	351577	362489	1 cers
5.	351310	362274	7 ceri
6.	351265	362116	2 ceri
7.	Zonā no 351250 līdz 351227	Zonā no 362097 līdz 362057	Vismaz 20-25 ceri
8.	351201	362020	10 ceri

5) Teodora pīlādzis *Sorbus teodori* (*Sorbus meinichii*).

Ļoti rets Fennoskandināvijas-Baltijas endēms. Latvijā sastopams ļoti reti, tikai Ziemeļrietumu Kurzemes piejūrā. Ierakstīts Baltijas jūras reģiona Sarkanajā grāmatā. Iekļauts ES biotopu direktīvas 2.pielikumā. Vairāk informācijas par aizsardzības stāvokli un draudiem <http://www.iucnredlist.org/details/162103/0> un <http://forum.eionet.europa.eu/habitat-art17report/library/2007-2012-reporting/factsheets/species/vascular-plants/sorbus-teodori>

Konstatēts vairākās vietās:

1. Iepretī Piejūras brīvdabas muzejam zemes vienībā ar kadastra Nr. 27000090419 kopā ar Pallasa sausserdi konstatēts vairākās vietās. Teritorijā tiek izplauti pameža krūmi, uzturot skraju kokaudzi. Nopļautie krūmi atjaunojas ar atvasēm.

2. Zona starp jūrmalas parka D galu, Piejūras kempingu un Mētru ielu – konstatēts vairākās vietās.

- Krūms ar 3 stumbriem (~3 m augstiem): x=351605, y=362516

- 1 stumbrs, ~3 m augsts: x=351747, y=362553.

- 1 stumbrs, ~3 m augsts: x=351624, y=362542.

3. Meža teritorijā no Vasamīcu ielas jūras virzienā – sastopams izlaidus kā atsevišķi eksemplāri vairākās vietās. Vairākiem fiksētās koordinātes, bet iespējams, ka pilnīgi visi kokaugi nav atzīmēti apsekošanas laikā:

x	y	piezīmes
351430	362195	Neliels krūms
351423	362180	Nelieli 2 krūmi
351421	362113	2 krūmiņi netālu viens no otra
351474	362143	1 krūms
351334	362345	Atvases no celma
351229	362197	Neliels krūms
351236	362178	3 stumbru krūms
No 351290 līdz x=351417	No 362133 līdz 362046	izlaidus kā atsevišķi eksemplāri pārti sastopams visa teritorijā

6) Gada staipekns *Lycopodium annotinum*

Īpaši aizsargājams ierobežoti izmantojams augs*, Latvijā samērā plaši sastopams dažādos meža tipos un biotopos.

Nr.	X	Y	Piezīmes
1.	351511	362571	Atradne 3 m ²
2.	351392	362266	Atradne ~ 6 m ²

Slēdziens:

1. Vairākās vietās konstatēta īpaši aizsargājamā* augu suga smiltāju nelīķe *Dianthus arenarius ssp. arenarius*, kuras atradnes jā saglabā. Smiltāju nelīķe ir tipisks mežaino kāpu augs, kura aizsardzība Latvijā 2007.gadā tika vērtēta kā labvēlīga. Ņemot vērā biotopa aizsardzības stāvokļa pasliktināšanos, ir likumsakarīgi, ka arī sugas aizsardzības stāvoklis pasliktinās – 2013.gada ziņojumā tās aizsardzības stāvoklis vērtēts kā “nelabvēlīgs-nepietiekams” ar stabili tendenci, kas liecina, ka uzlabošanās nenotiek. Sugas populācijas lielums valstī vērtēts no 150000 līdz 250000 indivīdu, t.sk. aizsargājamās teritorijās 120000-19000 indivīdu. Paplašinot celiņus, kuru tuvumā suga sastopama, augu cerus ieteicams pārstādīt pelēkās kāpas biotopā, lai tie netiktu iznīcināti.

2. Aizsargājamais augs gada staipekns* *Lycopodium annotinum* konstatēts divās vietās, Latvijā ir plaši sastopams dabiskos un nosusinātos mežu biotopos. Sugas aizsardzība tiek vērtēta kā nepietiekama, 2013.gada ziņojumā tās aizsardzības stāvoklis vērtēts kā “nelabvēlīgs-nepietiekams” ar stabili tendenci,

kas liecina, ka uzlabošanās nenotiek. Tas lielā mērā saistīts ar mežsaimniecisko darbību un augu ievākšanu. Tomēr, ņemot vērā plašo sastopamību, konkrētās atradnes nav vērtējamas kā īpaši būtiskas sugas aizsardzībai valstī.

3. Teritorijā konstatētas divas endēmas, retas sugas - Zviedrijas pīlādis *Sorbus intermedia* un Teodora pīlādis *Sorbus teodori*. Par endēmām sauc augu vai dzīvnieku sugu, ģinti vai dzimtu, kura sastopama tikai noteiktā, ierobežotā ģeogrāfiskā apgabalā un nav sastopama nekur citur uz Zemes. Teodora pīlādis ir iekļauts Eiropas Padomes direktīvas 92/43/EEK „Par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību” 2.pielikumā. Latvijā sugas aizsardzības stāvoklis netiek vērtēts, trūkstot zināšanām par tā izplatību. Somijā un Zviedrijā aizsardzības stāvoklis 2013.gadā vērtēts kā labvēlīgs, un kā vidēji svarīgi draudi minēta pameža izciršana un mežmalu krūmu ciršana. Ņemot vērā sugas specifisko, reto izplatību Latvijā, tā pēc iespējas būtu jāsaglabā dabiskajos biotopos, kuros tā ir sastopama. Augtspēju pasliktina regulāra ciršana (t.i. paaugas un pameža ciršana mežaudzē), dabas teritorijas transformācija citos zemes izmantošanas veidos. Izstrādājot teritorijas detālplānojumus un precizējot zemes pārveidošanas darbus, nepieciešams konsultēties ar dendrologiem, lai plānotu iespējamās saglabāšanas pasākumus.

4. Pallas sausserdis *Lonicera pallasi* teritorijā izklaidus sastopams meža biotopos. Līdzīgi kā minētās retās pīlādžu sugas, to apdraud regulāra ciršana (t.i. paaugas un pameža ciršana mežaudzē) un dabas teritorijas transformācija citos zemes izmantošanas veidos. Ļoti ieteicams iespēju robežās saglabāt, izcērtot pamežu.

* saskaņā ar Ministru kabineta 2000.gada 14.novembra noteikumiem Nr. 396 „Noteikumi par īpaši aizsargājamo sugu un ierobežoti izmantojamo īpaši aizsargājamo sugu sarakstu”.

** saskaņā ar Ministru kabineta 2000.gada 5.decembra noteikumiem Nr.421 „Noteikumi par īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu” un ar Vides ministra 2010.gada 15.marta rīkojumu Nr.93 apstiprināto noteikšanas metodiku „Eiropas Savienības aizsargājamie biotopi Latvijā”

Atzinums sagatavots uz 6 (sešām) lapām.

25.09.2016.

Sandra Ikaunieca, eksperte par
vaskulārajiem augiem, sūnām, ķērpjiem,
mežiem un virsājiem, purviem.
(Sertifikāta Nr.044, izdots 03.12.2010.)

3. Pielikums. Entomologa atzinums

Ventspils pilsētas Domei
Jūras iela 36, Ventspils, LV-3601

Grupa93 SIA
K. Barona iela 3-4,
Rīga, LV-1050

Dabas aizsardzības pārvaldei
Baznīcas iela 7, Sigulda, LV-2150

Eksperta atzinums

Ekspertīze veikta pēc SIA "Grupa93" pasūtījuma lokālpārvaldības izstrādei.

1. Biotopu grupa, suga vai sugu grupa, par kuru sniedz atzinumu

Priežu sveķotājkoksngrauzis *Nothorina muricata* (vecais nosaukums *Nothorina punctata*). Priežu sveķotājkoksngrauzis ir Latvijā aizsargājama suga (MK noteikumi "Grozījumi 2000. gada 14. novembra MK noteikumos Nr. 396 "Noteikumi par īpaši aizsargājamo sugu un ierobežoti izmantojamo īpaši aizsargājamo sugu sarakstu". Nr.627, 2004. gada 27. jūlijā) ir suga, kuras aizsardzībai var veidot mikroliegumus (MK noteikumi „Noteikumi par mikroliegumu izveidošanas un apsaimniekošanas kārtību, to aizsardzību, kā arī mikroliegumu un to buferzonu noteikšanu”, Nr. 940, Rīgā 2012. gada 18. decembrī) kā arī tā ir dabisko mežu speciālista suga, kuras pastāvēšana ir atkarīga no noteikta biotopa (Lārmanis V., Priedītis N., Rudzīte M. 2000. Mežaudžu atslēgas biotopu rokasgrāmata. Rīga, Valsts Meža dienests, 127 lpp.). Dabiskais mežs šai gadījumā domāts skrajš priežu mežs ar retām priedēm, kāds raksturīgs piejūras mežiem.

2. Pētāmās teritorijas apsekošanas datums un meteoroloģiskie apstākļi, apsekošanas ilgums, atrašanās vieta (kadastra numurs, adrese, platība) un izpēti metodes (piemēram, transektes, randomizēta parauglaukumu izvēle, fotofiksācija, maršruta iezīmēšana ar ģeogrāfiskās pozicionēšanas sistēmu)

Teritorija atrodas Ventspils pilsētā. Apsekojamās teritorijas platība ir 49,7554 ha, kadastra numurs lielākajai daļai ir 27000090604 ar nelielām pieguļošām teritorijām (citi kadastra Nr. 1. tabulā).

Ekspertīze veikta 28.02.2016. labos klimatiskajos apstākļos: temperatūra +1-4°C, skaidrs. Apsekošanas ilgums no 10.10-14.10. Vaboles – priežu sveķotājkoksngrauža klātbūtne konstatēta pēc tās izraisītajiem sasveķojumiem uz priedes stumbrā, mizas struktūras un vaboļu raksturīgajām izskrejām (izlidošanas caurumiem) mizā. Koki ar vaboli noteiktas koordinātas LKS92 sistēmā. Koki ar vaboli numurēti un numurs uzrakstīts uz koka. Katrs no šiem kokiem nofotografēts.

Līdz šim par teritoriju dabas datu pārvaldība sistēmā Ozols nav ierakstu par kādu no aizsargājamām bezmugurkaulnieku sugām.

3. Teritorijas statuss atbilstoši aizsargājamām dabas teritorijām noteiktajam statusam (piemēram, mikroliegums, dabas liegums, dabas parks, nacionālais parks), aizsargājamās teritorijas funkcionālā zona, kurā atrodas pētāmā teritorija, ja tā atrodas īpaši aizsargājamā dabas teritorijā

Pētāmā teritorija atrodas Ventspils pilsētā. Pašlaik tā ir sabiedrisko iestāžu teritorija ar nelielās platībās izvietotu mazstāvu dzīvojamo apbūvi. Taču saskaņā ar teritorijas plānojumu 2006.-2018. gadam daļā paredzēts saglabāt parka un skvēra režīmu, bet daļā veikt apbūvi.

4. Atzinuma sniegšanas mērķis (piemēram, mikrolieguma izveidošana, dabas aizsardzības plāna izstrāde, detālplānojuma izstrāde, atzinums saskaņā ar normatīvo aktu prasībām, plānotās darbības vai pasākuma izvērtējums)

Atzinuma mērķis ir ieteikumi lokālpārvaldības izstrādei Ventspils pilsētā.

5. Vispārīgs pētāmās teritorijas apraksts, arī informācija par teritorijas reljefu un mikroliegumu, hidroloģisko režīmu, sastopamajiem biotopiem un attiecīgās grupas sugām, kā arī apsaimniekošanu (arī informāciju par teritorijas vēsturisko apsaimniekošanu, ja tāda zināma), norādot dabisko, daļēji dabisko un antropogēnas izcelsmes platību īpatsvaru

Pētāmā teritorija atrodas Ventspils pilsētā, ietver jauktus lapkoku mežus un priežu mežus, vietām ir izteikts iekšzemes kāpu reljefs. Teritorijā ir nelielas mākslīgas ūdenstilpes. Visā teritorijā ir aktīva rekreācija. Ievērojama antropogēnā ietekme, arī militāra rakstura būvju paliekas. Labi saglabājušās priežu audzes ar vecām priedēm.

6. Īss piegulošās teritorijas raksturojums

Novērtētajai teritorijai no rietumiem atrodas jūras aizsargjosla, no austrumiem ielas ar parkveida mežiem, no dienvidiem meži, ziemeļos piegulst apbūve.

7. Konstatētās īpaši aizsargājamās sugas vai sugu grupas un to izplatības īpatnības, norādot izmantotos informācijas avotus, noteikšanas metodiku un vērtēšanas kritērijus, kā arī esošie un potenciālie (ja tos iespējams identificēt) apdraudošie faktori apsekotajā teritorijā un to ietekmes vērtējums

Konstatētas 25 priedes, kuras pašlaik apdzīvo vai kādreiz apdzīvojis priežu sveķotājkoksngrauzis, sniegtas koku koordinātes, kadastra Nr. un mikropopulācijas (vaboles uz vienas priedes) raksturojums, kā arī noēnojums, ja tāds ir (1.tabula). Mikropopulācijas stāvoklis novērtēts pēc tā, vai ir sasveķojums, vai ir raksturīgā mizas struktūra, vai ir raksturīgās vaboļu izskrejas. Katram kokam ar vaboli piešķirts numurs un tas atzīmēts uz koka, visi koki nofotografēti (1. pielikums). Koku izvietojums un populācijas raksturojums attēlots uz kartes (2. pielikums).

Galvenais sugu apdraudošais faktors ir noēnojums. Ja koks ir saulē, tad mikropopulācija parasti ir laba. Taču noēnojuma rezultātā tās stāvoklis pasliktinās. Spēcīgas aizaugšanas rezultātā mikropopulācija iet bojā. Priedes ar dzīvotspējīgām mikropopulācijām atrodas tieši vietās, kur ir apdzīvotas teritorijas vai arī saglabājusies neaizaugusi priežu mežu struktūra.

Priedēs ir gan dzīvotspējīgas, gan vājas un arī izmirušas mikropopulācijas. Apsekotajā teritorijā ir arī daudz vabolei potenciāli piemērotu koku. Kopumā teritorija var nodrošināt sugas pastāvēšanu ilgtermiņā – vismaz vairākus gadu desmitus.

1. tabula Koordinātas priežu sveķotājkoksngrauža apdzīvotajiem kokiem

Nr.	Koka x koordināta	Koka y koordināta	Kadastra Nr.	Mikropopulācijas raksturojums
1.	351967	362510	27000090604	Spēcīga, daļēji noēnota
2.	351967	362510	27000090604	Vāja
3.	351864	362361	27000090609	Spēcīga
4.	351850	362372	27000090609	Spēcīga
5.	351852	362370	27000090609	Spēcīga
6.	351858	362374	27000090609	Spēcīga
7.	351868	362359	27000090609	Spēcīga
8.	351796	362288	27000090605	Spēcīga
9.	351698	362322	27000090604	Vāja, daļēji noēnota
10.	351599	362302	27000090604	Vāja, daļēji noēnota
11.	351497	362484	27000090604	Vāja, daļēji noēnota
12.	351329	362292	27000090604	Vāja, noēnota
13.	351341	362203	27000090604	Vāja, noēnota
14.	351422	362289	27000090604	Vāja
15.	351408	362405	27000090604	Spēcīga
16.	351501	362324	27000090604	Vāja
17.	351491	362247	27000090604	Spēcīga
18.	351479	362097	27000090604	Vāja, noēnota
19.	351482	362096	27000090604	Vāja, noēnota
20.	351218	361961	27000090620	Spēcīga
21.	351300	362302	27000090604	Izmirusi, noēnota
22.	351599	362450	27000090604	Vāja
23.	351431	362727	27000090604	Vāja, noēnota
24.	351409	362613	27000090604	Sen izmirusi, noēnota
25.	351386	362642	27000090604	Sen izmirusi, noēnota

8. Konstatētie Latvijā un Eiropas Savienībā īpaši aizsargājamie biotopi, biotopi ar specifiskām izplatības īpatnībām Latvijā un konstatēto biotopu kvalitāte, norādot izmantotos informācijas avotus, noteikšanas metodiku un vērtēšanas kritērijus, kā arī esošie un potenciālie (ja tos iespējams identificēt) apdraudošie faktori apsekotajā teritorijā un to ietekmes vērtējums

Biotopu ekspertīze veikta atsevišķi cita eksperta izpildījumā.

9. Citas apsektās teritorijas bioloģiskās daudzveidības un ainavas saglabāšanai nozīmīgas vērtības, piemēram, dižkoki, veci koki, alejas, zinātniski nozīmīgas sugu atradnes

Nav novērtēti, iespējams starp teritorijās augošajām priedēm ir dižkoki. Citi aizsargājami bezmugurkaulnieki šajā teritorijā nav konstatēti. Ūdenstilpes ir nepiemērotas aizsargājamām sugām. Vietām ir degumi ar atmirušu koksni, bet bez aizsargājamām bezmugurkaulnieku sugām.

10. Pētāmās teritorijas aizsargājamo dabas un ainavas vērtību labvēlīga aizsardzības statusa nodrošināšanas prasības un darbības, lai uzlabotu konstatēto sugu un biotopu stāvokli un bioloģisko vērtību neatkarīgi no to aizsardzības statusa

Ekspertējamā teritorijā konstatēts priežu sveķotājkoksngrauzis *Nothofagus muricata*. Suga ir atkarīga no vairākiem savstarpēji noteicošiem faktoriem: koks ar nelielu slīpumu D vai DA virzienā, koka stumbrs saules apspīdēts vismaz līdz dienas vidum, nav priedes stumbra noēnojuma. Tādējādi, jebkuras darbības, kas izmaina šo apstākļu kopumu, var novest pie sugas izmiršanas un konkrētā koka.

Ekspertējamā teritorijā priežu sveķotājkgrauža aizsardzībai var veidot mikroliegumu, ietverot kokus, kuros konstatēta vabole. Taču mikrolieguma izveidošana neatrisina jautājumu par labvēlīgu apstākļu nodrošināšanu sugai. Koki turpinās aizaugt.

Nepieciešamie sugas aizsardzības pasākumi ir sekojoši:

1. Visas priedes ar sveķotājkoksngrauža mikropopulācijām, kuras ir daļēji vai pilnīgi noēnotas, jāatēno tā, lai to stumbri būtu eksponēti saulei vismaz no austrumu un dienvidu puses. Tas izpildāms saskaņojot ar mežu apsaimniekotājiem.
2. Plānojot teritorijas apbūvi, jāievēro tas, lai priedes ar sveķotājkoksngrauža mikropopulācijām nekādi netiktu aizsegta un noēnotas ar celtnēm vai kādā citā veidā.
3. Ja teritorijas apsaimniekošanas plānos paredzēts ietvert biotopu aizsardzības pasākumus, tad tie ir prioritāri attiecībā pret priežu sveķotājkoksngrauzi.

11. Secinājumi par plānotās darbības vai pasākuma ietekmi uz konstatēto sugu un biotopu stāvokli un bioloģisko vērtību, kā arī uz piegulošo teritoriju un nosacījumi darbības vai pasākuma veikšanai.

Teritorijas turpmākā apsaimniekošana neatstās nelabvēlīgu ietekmi uz priežu sveķotājkoksngrauzi ilgtermiņā.

Voldemārs Spuņģis

Eksperta sertifikāts Nr. 046, izsniegts 28.03.2014., derīgs līdz 27.03.2019.

Atzinums uz 4 lpp., 5 lpp. pielikumā

Parakstīts 18.04.2016.

1. Pielikums

Priežu ar priežu sveķotājkoksngrauzi fotogrāfijas. Skaitļi atbilst koka numuram tabulā.

1

2

3

4-7, 4-6 priedes fonā

8

9

16

17

18

19

20

20

21

22

23

24

25

4. Pielikums. Ainavu speciālista atzinums

grupa93

2016. gada 9.maijā

Ainavu speciālista atzinums par Ventspils dienvidrietumu daļas lokālpārvaldību

Lokālpārvaldības teritorijā atrodas meža teritorija un tā ir vērtējama kā ainaviski pievilcīga un reģiona piejūras ainavu raksturojoša. Kopumā teritorija savā raksturā ir līdzīga citām piekrastes teritorijām, īpaši izceļot posmu no Ventspils uz dienvidiem. Kā īpašs šajā teritorijā uzskatāmas teritorijas dienvidu daļa esošas vecu un lielu priežu grupas. Lokālpārvaldības teritorija robežojas ar Ventspils pilsētai nozīmīgiem objektiem – Jūrmalas parku un Piejūras brīvdabas muzeju, kas ietver un atspoguļo Kurzemes piekrastei raksturīgo un nozīmīgo kultūras mantojumu. Lokālpārvaldības teritorija atrodas Ventspils pilsētā un vērtējama kā pilsētas attīstības resurss, ko saudzīgi jāiekļauj pilsētas izaugsmes veicināšanā. Piekrastes ainavas resurss var būt pamats veselības pakalpojumu, tai skaitā kurortoloģijas attīstībai un apbūvei, maksimāli saudzējot ainavu.

Ventspils dienvidrietumu daļas lokālpārvaldības izstrādes ietvaros ir sagatavota labiekārtojuma koncepcija, kas ietver teritorijas aprakstu un priekšlikumus teritorijas labiekārtojuma un apstādījumu attīstībai.

Ainavu speciāliste Rita Beikmane – Modnika

5. Pielikums. Labiekārtojuma koncepcija